

de Jachtopzichter

In dit nummer o.a.:

De Jachtopzichter in beweging

Verslag ALV 2019

Snelheid meten op het water

Coverfoto KNVvN

Regiocommissarissen

■ Noord-Nederland
Gerrit Stuiver
noord-nederland@knvv.nl

■ Overijssel
Ton Groothuis/Wim Kutterik
overijssel@knvv.nl

■ Gelderland en Flevoland
Coen de Meijer
 gelderland-flevoland@knvv.nl

■ Utrecht
Theo van der Horst
utrecht@knvv.nl

■ Noord-Holland
Paul de Jong
noord-holland@knvv.nl

■ Zuid-Holland
Jaap Wansinck
zuid-holland@knvv.nl

■ Noord-Brabant
Dennis Neijssen
noord-brabant@knvv.nl

■ Limburg
vacant
 limburg@knvv.nl

■ Zeeland
René Wink
zeeland@knvv.nl

COLOFON

De Jachttopzichter

Officieel orgaan van de KNVvN sinds 1911

ISSN 2666-4046

Najaarseditie 2019 - nr. 127

Bestuur

R. Overdiep	voorzitter@knvv.nl
mr. M. van Eeghen	penningmeester@knvv.nl
L. van Dorland-Kievit	secretaris@knvv.nl
D. Neijssen	dennis.neijssen@knvv.nl

Redactie

R.O. Broeks, eindredactie	redactie@knvv.nl
L. van Dorland-Kievit	
C. van Geel	
J. Hulst	
R. Korporaal	
J. Wansinck	

Contributies en donaties

NL22 RABO 0115 7225 99 t.n.v. KNVvN	o.v.v. lidmaatschapsnummer en achternaam
-------------------------------------	--

Cursussen

NL30 RABO 0313 2131 94 t.n.v. KNVvN	o.v.v. cursusnaam en achternaam
-------------------------------------	---------------------------------

Website

www.knvv.nl

Kamer van Koophandel

Inschrijfnummer 40477951

Lidmaatschap KNVvN

Boa's

Het lidmaatschap staat open voor beëdigde Buitengewone Opsporingsambtenaren (boa's). De contributie bedraagt € 65 per jaar*

Niet-boa's

Niet-beëdigde boa's en toezichhouders betalen € 45 per jaar*

Donateurs

Iedereen die geen lid van de KNVvN wordt maar natuurtoezicht wel wil ondersteunen, kan donateur worden. De minimum donatie is € 35 per jaar*

* inclusief een abonnement op De Jachttopzichter

Opzegging lidmaatschap KNVvN

Opzegging van het lidmaatschap kan slechts tegen het einde van het verenigingsjaar (kalenderjaar), mits schriftelijk en met in achtname van een opzegtermijn van vier weken.

Ledenadministratie

Laura van Dorland-Kievit	ledenadministratie@knvv.nl
--------------------------	----------------------------

Advertenties

Bedrijven of instellingen die willen adverteren in De Jachttopzichter wenden zich tot de secretaris.

Verschijningsdatum volgende editie

Februari 2020

Uiterste inleverdatum kopij

2 januari 2020

Lay-out en Vormgeving

digidruk VANDENHUL

Disclaimer

De inhoud van de Jachttopzichter is met grote zorg en zorgvuldigheid samengesteld. Artikelen worden vrijwel allemaal door deskundige derden, zoals juristen en medewerkers van Justitie, gecontroleerd. Aan de inhoud van dit vakblad zijn geen rechten te ontleen. Uitgever, redactie en auteurs vrijwaren zich van elke aansprakelijkheid op claims naar aanleiding van schade en/of letsel, ontstaan door handelingen door derden gebaseerd op de inhoud van De Jachttopzichter.

De KNVvN staat weer op de kaart

Eind september, tijdens Jacht & Buitenleven in Liempde, werd het me allemaal duidelijk. De KNVvN staat weer op de kaart. Op de zaterdag ben ik met mijn vrouw en drie zonen naar de beurs geweest. Noem het maar een familie-uitje. Samen gezellig naar een evenement waar we allemaal interesse in hebben.

Achteraf vond mijn gezin het wat minder gezellig, want ze waren me steeds kwijt. Ze hebben zich uiteraard wel prima vermaakt want het weer was perfect en er was een grote diversiteit aan standhouders met voor elk wat wils. Ook de KNVvN was prominent aanwezig.

Dat ik steeds zoek was, kwam omdat ik zo ongeveer bij iedere stand aan mijn jas getrokken werd. Ha Rolf, hoe gaat-ie? U bent toch die meneer van die boa-club? Meneer Overdiep, kunnen we een afspraak maken om te kijken wat we voor elkaar kunnen betekenen? Zo ging het aan de lopende band.

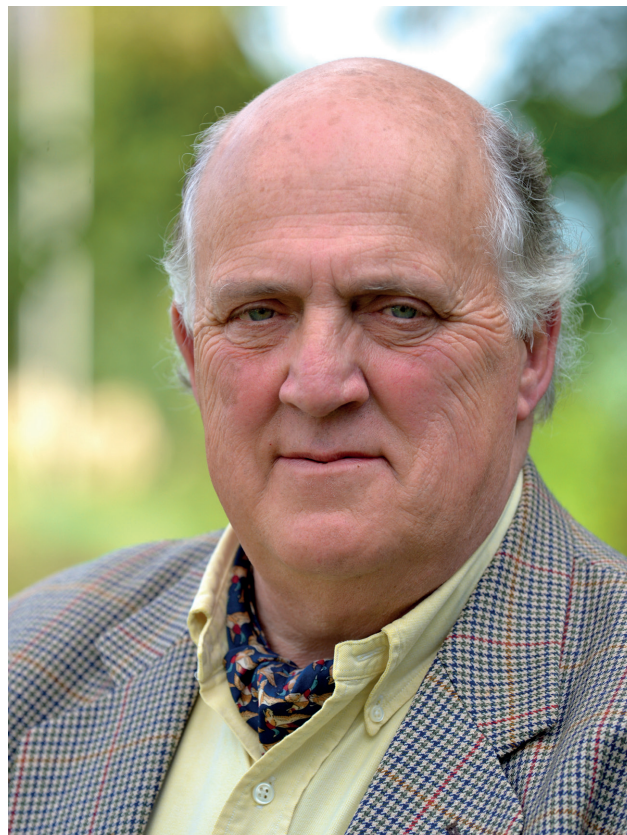
Belangrijk bij dit alles is dat het niet gaat om mij persoonlijk maar om mij als boegbeeld van onze vereniging. Het hele jaar door bezoek ik allerlei evenementen, heb overleggen met voor ons interessante organisaties, geef presentaties, leg nieuwe contacten en fris oude relaties weer op. En om mij heen zijn tal van leden bezig om in hun omgeving hetzelfde te doen. Dank daarvoor. Het helpt echt.

Het mooiste voorbeeld van zo'n recent contact is dat met het Nederlands Studiecencentrum Criminaliteit en Rechtshandhaving (NSCR), het Cluster Wildlife Crime. Ik heb dat onlangs met Bas van Berkum van ons Juniorenkabinet bezocht. Het Cluster doet onderzoek naar stroperij en de handel in en consumptie van (producten van) wilde dieren.

Deel uw kennis, contacten en ervaringen

Prof. dr. Stijn Ruiters legde ons uit hoe het Cluster door een groot aantal nationale en internationale samenwerkingsverbanden mooie resultaten heeft geboekt in onder andere Zuid-Afrika, Oeganda en Azië.

Het Cluster richt zich op stroperij en anti-stroperij, de kenmerken van daders, hoe dadernetwerken zijn georganiseerd en de betekenis van vervolging voor het voorkomen van toekomstige misdrijven. Het Cluster Wildlife Crime wil een samenwerking aangaan met de KNVvN om de Nederlandse situatie te onderzoeken.

Wat ik zo leuk vond is dat een lid van het Juniorenkabinet met mij mee was. Voor de oude rotten – ik voorop - in onze vereniging: deel uw kennis, contacten en ervaringen. Geef jonge ambitieuze boa's de ruimte zich te ontwikkelen want het zou jammer zijn dat alles, wat u in de achterliggende jaren hebt opgebouwd, verloren gaat. En luister ook eens naar de jonge boa's; u blijft er jong bij, kan ik uit eigen ervaring zeggen.

Rolf Overdiep
Voorzitter

De Jachttopzichter in beweging

Redactiesamenstelling

Voor de zomer hebben de redactieleden Herbert Hoekerswever en Joop Assink beide te kennen gegeven te stoppen met hun activiteiten voor de redactie. Dat is heel jammer maar wij respecteren uiteraard hun besluit. Langs deze weg willen wij hen graag bedanken voor hun inzet voor 'Het Vakblad', zoals Assink pleegde te zeggen.

De redactie moest derhalve op zoek naar aanvulling. Al snel meldde Ruben Korporaal zich aan en op het laatste redactieoverleg was hij aanwezig om zich, onder toezien oog van onze voorzitter Rolf Overdiep, aan de groep voor te stellen. Korporaal gaat zich vooral bezighouden met praktische zaken rond wet- en regelgeving. Verderop in dit blad vindt u zijn eerste artikelen.

De redactie bestaat momenteel uit Reinier Broeks, Cees van Geel, John Hulst en Jaap Wansinck. Aangevuld met Laura van Dorland-Kievit, uit hoofde van haar functie als secretaris. Het Juniorenkabinet levert op niet-reguliere basis kopij aan door wisselende personen. Hopelijk wil op termijn iemand uit deze groep deelnemen in de redactie.

Redactieoverleg

Naast de voorzitter was ook Henk van den Hul, vormgever en drukker van De Jachttopzichter, aanwezig. Hét moment om eens wat nauwkeuriger naar ons verenigingsblad te kijken. We hebben besloten om het aantal pagina's af te laten hangen van het aanbod aan kopij maar wel met een minimum van 28 pagina's. Voorheen waren het er standaard 24, nu zelfs af en toe 32 met de laatste uitgave als uitschieter van maar liefst 36 pagina's.

De frequentie blijft vier keer per jaar. Daardoor is de actualiteit altijd wat minder maar daarvoor hebben we tenslotte onze berichtenservice. Bij een frequentie van zes keer per jaar gaan de druk- en verzendkosten flink omhoog en wordt het aantal pagina's fors minder.

Wat wel iets verandert is het moment van verschijnen. De oude planning, ook al werd die niet altijd gehaald, was april, juli, oktober en december. Probleem daarbij was dat tussen oktober en december praktisch een periode was van twee maanden en tussen december en april zaten bijna vier maanden. Door de planning aan te passen naar november, februari, mei en augustus is een evenwichtige planning ontstaan. Daardoor kan bijvoorbeeld in de februari-uitgave nog teruggeblikt worden op het voorbije jaar. In de oude planning zou dat in april als mosterd na de maaltijd zijn.

De Jachttopzichter in het archief van de Koninklijke Bibliotheek

Uitgeverijen kunnen bij de Koninklijke Bibliotheek (KB) terecht voor de duurzame opslag van hun publicaties. De KNVvN is zo'n uitgeverij want wij geven immers De Jachttopzichter uit. Om geregistreerd te staan heeft de KNVvN een ISSN nodig, een International Standard Serial Number. Met dat nummer zijn alle uitgaven vanaf een bepaald moment terug te vinden bij de KB. Ons ISSN 2666-4046 staat voortaan in het colofon.

Vermeldenswaardig is een deel uit de correspondentie met de KB:

Dank u wel voor uw ISSN-aanvraag. In onze systemen heb ik de titel: "De jachttopzichter" teruggevonden. Deze titel heeft/had de ondertitel: "mededelingen- en vakblad voor de georganiseerde Nederlandse jachttopzichter". Deze seriële publicatie is gestart in 1988 en is/was een uitgave van de Nederlandse Vereniging van Jachttopzichters te Wenum/Wiesel, de drukkerij is/was Drukkerij Het Wapen van Renkum te Renkum.

Het simpele feit dat de Nederlandse Vereniging van Jachttopzichters het predicaat Koninklijk kreeg en daardoor een naamsverandering doorvoerde, zorgde ervoor dat De Jachttopzichter niet meer geregistreerd werd bij de KB. Vandaar de hernieuwde aanvraag.

Nummering

Voor de registratie bij de KB is het handig dat De Jachttopzichter een nummer heeft. Het jaargetij op de cover blijft gehandhaafd maar daarnaast voeren we met ingang van deze uitgave een nummering in. Deze uitgave krijgt nummer 127. We zijn ervan uitgegaan dat De Jachttopzichter sinds 1988 vier keer per jaar is verschenen. Deze uitgave is de derde van dit jaar, vandaar dat we op nummer 127 uitkomen. Bij gebrek aan historie en dat bovenstaande redentatie de meest aannemelijke is, passen we dit in de toekomst niet meer aan. Mede omdat de nummering uiteindelijk niet belangrijk is.

Tekst Redactie

Nieuwe regiocommissaris Zeeland

René Wink, 59 jaar, is voor Zeeland de nieuwe regiocommissaris. Wink ging op zijn 17de werken in de groenvoorziening en de bosbouw. Sinds 1986 werkt hij bij Natuurmonumenten. Begonnen als arbeider-toezichthouder heeft hij nu de functie van coördinator beheer in de Beheereenheid Zeeland en Volkerak in een werkgebied van 3.800 hectare.

In 1987 haalde hij zijn diploma Jachtopzichter en kreeg een paar jaar later de aanstelling van onbezoldigd ambtenaar Korps Rijkspolitie. Later is daar de boaanstelling voor in de plaats gekomen.

Wink was tot 2014 jachtopzichter voor de WBE Wolphaartsdijk e.o. In 2019 veranderde zijn functie bij Natuurmonumenten waardoor Wink zijn boaanstelling inleverde. Hij heeft nog altijd contact met de boa's in Zeeland.

RECTIFICATIES

BETREFT: Jachtopzichter zomer 2019, artikel Natuurtoezicht in het Utrechtse buitengebied ..., bladzijde 6.

Alle foto's bij het artikel, behalve die van het zwijn en de buks, zijn gemaakt door Anna Hoogland.

BETREFT: Jachtopzichter zomer 2019, artikel Beheer op zondag, bladzijde 10.

Laura Schrauwen van de FBE-Gelderland merkte op dat bij het artikel een machtiging en ontheffing is geplaatst van Gelderland. Dat zou de indruk kunnen wekken dat het in Gelderland is toegestaan om op zondag of een feestdag met het geweer beheer en schadebestrijding uit te voeren.

Dat is onjuist.

Op 3 april heeft Hans Boerdam, Teammanager Vergunningverlening van de provincie Gelderland een brief naar de FBE Gelderland gestuurd dat aan de vigerende ontheffing een artikel is toegevoegd:

E 4

Het gebruik van geweer en/of jachtvogel t.b.v. schadebestrijding en populatiebeheer is niet toegestaan op zondagen, nieuwjaarsdag, tweede paas- en pinksterdag, beide kerstdagen en Hemelvaartsdag

Gelukkig is het artikel in De Jachtopzichter heel duidelijk over het feit dat provincies aanvullende voorwaarde kunnen opnemen en dat de jager zelf de verantwoordelijkheid heeft om steeds na te kijken wat is opgenomen of aangepast in de ontheffing. Het is goed mogelijk dat ondertussen andere provincies soortgelijke aanpassingen hebben gedaan.

Tekst Laura van Dorland-Kievit
Foto's Reinier Broeks

Verslag Algemene Ledenvergadering 22 juni 2019

Met een opkomst van 35 leden was de Algemene Ledenvergadering van 22 juni goed bezocht. Voorzitter Rolf Overdiep opende de vergadering en gaf aan niet te veel terug te willen kijken op het verleden. 'We hebben er kennis van genomen, maar het gaat vooral om het nu en de toekomst. Hierin is het afgelopen jaar veel energie gestoken. Contacten zijn weer gelegd, regio's worden meegenomen in de veranderingen en deuren gaan weer open. Zo zijn er diverse ontmoetingen met directeur Seger baron van Voorst tot Voorst van Het Nationale Park De Hoge Veluwe geweest en staat de KNVvN daar weer op de kaart. Ons is aangeboden om volgend jaar onze ALV daar op het Park te houden. We doen er weer toe bij de verschillende organisaties.'

De KNVvN zit weer bij ministeries aan tafel en er zijn gesprekken met de bonden. We behouden onze eigen identiteit maar werken samen daar waar dat voor onze leden een meerwaarde heeft. We zijn in overleg met ExTH en denken mee in hun processen. Door zitting te hebben in het BOA-platform, de adviesraad voor de minister van Justitie en Veiligheid, zitten we dicht op het ministerie.

Bestuur

Het secretariaatswerk is overgegaan van Peter van Tulden naar Laura van Dorland-Kievit. De voorzitter feliciteert haar en haar man met hun eerder dit jaar gesloten huwelijk en de op komst zijnde boswacht(s)ter/ jachtopzicht(s)ter in spé.

Jaap van der Hiele is tot deze vergadering de penningmeester. Hij deed dat een paar jaar samen met Ton Voermans. Van Voermans is afscheid genomen en Maurits van Eeghen is Van der Hiele gaan ondersteunen

totdat Van Eeghen het penningmeesterschap definitief gaat overnemen. Bij afwezigheid van Van der Hiele presenteerde Van Eeghen de financiën.

Communicatie en promotie

Afgelopen periode is het druk geweest en daardoor is de communicatie achter gebleven. In sommige zaken wilden we graag communiceren maar was dit nog niet mogelijk. Er zal een communicatieplan komen om dit in de toekomst te ondervangen. Er zullen zaken worden uitbesteed aan de regiocommissarissen, waarmee het bestuur in het najaar om tafel zal gaan. In ons vakblad zal een oproep komen om hulp in de vorm van vacatures. We moeten het met elkaar doen. Elkaar stimuleren. Ook wat communicatie betreft. Voor de organisatie aangaande de deelname aan diverse evenementen is Dennis Neijssen aangetrokken. Hij heeft hierin ruime ervaring en heeft enthousiast deze taak op zich genomen.

De jachttopzichter is door technische problemen later op de mat gevallen. De voorzitter roept op om allemaal mee te denken over artikelen en adverteerders. Het is het vakblad van de vereniging, voor en met de vereniging.

Overdiep vertelt het afgelopen jaar in het ziekenhuis gelegen te hebben en dat het erg slecht met hem ging. De laptop was mee naar het ziekenhuis, maar hij kon de energie vaak niet opbrengen om naar buiten te communiceren. Door openheid van zaken te geven en zijn agenda te delen in de Jachttopzichter en in nieuwsbrieven hoopt hij iedereen mee te nemen in de tijd en energie die hij in de vereniging steekt.

Juniorenkabinet

Het juniorenkabinet is gevormd. Hierin zitten nu vier deelnemers, maar we streven naar zes of zeven. Het is een denktank met de vrijheid van een eigen programma. Ze krijgen ondersteuning vanuit het bestuur. Twee leden van het juniorenkabinet, Chantal Spies en Joppe Knoppers, zijn op de vergadering aanwezig en stellen zich kort voor.

Er wordt stil gestaan bij ontvallen leden mevrouw Van Notten en de heer De Geus.

Donateurschap

Het bestuur stelt dat het huidige minimale bedrag wat donateurs doneren niet uit kan. Het voorstel wordt gedaan het bedrag te verhogen naar minimaal 35 euro per jaar. De ALV gaat hiermee akkoord.

Financiën

Van Eeghen legt uit Van der Hiele een half jaar te hebben ondersteund. Van Eeghen is met pensioen en zijn enthousiasme voor de vereniging werd door de voorzitter gewekt. De opdracht die hij mee kreeg was de externe kosten te verminderen. Van Eeghen geeft tekst en uitleg hoe dit inmiddels is gerealiseerd.

De daling van inkomsten vanuit leden en donateurs was al jaren een trend. Eind 2018 begin 2019 is hier verandering in gekomen en treedt er herstel op.

De kosten van de ontwikkeling en het geven van de PHB-opleidingen zijn hoog. Mede door concurrentie is er op de PHB 2 verlies geleden. Dat was dan ook voor het bestuur reden om de PHB 3 niet te laten ontwikkelen. Het financiële risico is te groot.

De kascommissie heeft de kascontrole gedaan en was tevreden. De vergadering verleende het bestuur decharge voor het gevoerde beleid. Theo van der Horst, lid van de kascommissie, gaf aan dat we als vereniging weer in de goede richting gaan. De voorzitter bedankt de kascommissie voor hun kritische inzet en complimenteert hen voor het goede verslag.

Meer bestuur

Sinds een aantal maanden is Jerry Meijs ondersteunend aan het bestuur voor wat betreft de ontwikkeling van de groene opleiding. Meijs, momenteel werkzaam als boswachter bij Natuurmonumenten, stelt zich voor.

Van Eeghen vertelt de aanwezigen over zijn achtergrond. Hij is nu met pensioen, maar heeft na een studie bestuurskunde zowel in binnen- als buitenland gewerkt. Hij heeft een eigen adviesbureau gehad en is penningmeester geweest bij een hockeyclub met 1.800 leden. Hij hoopt met zijn ervaringen door een minimale inzet de financiële positie en organisatie een maximaal effect toe te brengen.

Er wordt door de stemgerechtigde leden gestemd en alle stemmen zijn voor toetreden van beide heren tot het bestuur. Meijs als algemeen bestuurslid en Van Eeghen als penningmeester.

Een vraag uit de zaal of het bestuur zo compleet is. De voorzitter geeft aan dat dit nog niet het geval is en vraagt de zaal om een mandaat voor het werven en inwerken van eventuele nieuwe bestuurskandidaten. Het bestuur krijgt dat mandaat.

Ledenadministratie

Van der Horst geeft aan dat er leden zijn die hun lidmaatschapsbijdrage nog niet betaald hebben. De procedure die in het verleden werd gevolgd heeft eraan bijgedragen dat er onbedoeld lidmaatschappen zijn opgezegd. Van der Horst doet het voorstel om de regiocommissarissen hierin een rol te geven.

» *Opgemerkt wordt dat de vrouw van de voorzitter ook een speld verdient*

Van Eeghen legt uit dat het gehele proces van lid worden en opzeggen in kaart is gebracht. Hier wordt de komende maanden meer invulling aan gegeven. Het is de bedoeling dat de regiocommissarissen in kennis worden gesteld van openstaande lidmaatschapsbijdragen en van leden die overwegen om op te zeggen. Dit om ze wellicht op andere gedachten te brengen.

Begroting

Er wordt een toename van nieuwe leden verwacht, wat een positief effect heeft op de financiën. Ook de groene cursus, die nog in ontwikkeling is, moet op termijn opbrengsten gaan genereren.

Daarnaast worden er adviesrapporten voor bijvoorbeeld provincies geschreven. Hiervoor zal ook een vergoeding worden gevraagd die ten gunste van de vereniging komt.

Op de verenigingskosten wordt bespaard, zo is externe hulp geschrapt en is het declaratiebeleid aangescherpt. De voorzitter geeft aan de we transparant willen en zullen zijn als het gaat om financiën.

Statuten en Huishoudelijk reglement

Van Eeghen geeft uitleg over de statuten en de vanuit het bestuur voorgestelde wijzigingen daarop. De minimale donatie voor donateurs ligt nu op 25 euro; dit kan niet uit. Van der Horst zegt dat de kascommissie al een paar jaar aangeeft dat de 25 euro te weinig is. In afstemming met de vergadering wordt het donateurschap verhoogd naar 35 euro.

In het verleden is veel geld uitgegeven aan advies- en administratiekosten. Dit gaat niet meer gebeuren. Er komt een verbetering in de communicatie als het gaat om uitgave van verenigingsgelden. Hierover zullen ook regels worden opgenomen in het Huishoudelijke Reglement. Dit voorkomt dure statutenwijzigingen. Op deze wijze wil het bestuur naar meer transparantie en meer invloed van leden op de uitgave van gelden.

Op de ALV wordt een akkoord gegeven voor het vrijmaken van een budget van 15.000 euro voor de in ontwikkeling zijnde groene praktijkopleiding.

Afscheid

Van regiocommissaris Arie Schakel wordt op gepaste wijze afscheid genomen. De voorzitter geeft een lezing van Schakel zijn jeugd, loopbaan en inzet voor de KNVvN. Schakel werd benoemd als Lid van Verdienste.

Rondvraag

De heer Volkmann vraagt naar het aantal leden dat de vereniging op dit moment heeft. Dit is als volgt: 367 leden, 71 buitengewoon leden, 2 ere leden, 16 leden van verdienste en 241 donateurs.

De heer Tamminga haalt aan dat een aantal jaren geleden binnen het bestuur gesproken is over een cursus praktijk. Dit naar aanleiding van vragen vanuit de leden. Er zijn geen alternatieven, vraag is of deze vraag nog leeft. De voorzitter geeft het woord aan Norbert de Groot, kartrekker en portefeuillehouder van de praktijkopleiding als bestuurslid. De Groot geeft uitleg over de stand van zaken van de groene praktijkopleiding die vanuit de vereniging gegeven zal gaan worden. Het betreft een opleiding die bijdraagt aan de elementaire vorming van een groene boa. De opleiding is basic ingestoken en zal onder andere betrekking hebben op het kijken in het veld, de aanpak van de huidige vormen van stroperij, bevoegdheden van handhaving en toezicht. De opleiding wordt gebundeld in drie dagen.

De voorzitter vult aan dat er na het volgen van de opleiding nog een jaar lang ondersteuning verleend zal gaan worden. En dat er imprimé proces-verbalen worden opgesteld, waarmee de groene boa gemakkelijk uit de voeten kan. Wet- en regelgeving komen wel aan de orde, maar op een praktische wijze. Vanuit de zaal komt de vraag hoe het zit met jubilarissen. De voorzitter geeft aan dat als mensen weten dat ze op een jubileum afstevenen, ze dit kunnen aangeven bij het secretariaat of melden bij hun regiocommissaris. Er zal nog een inhaalslag gemaakt worden op de Verenigingsdag in september.

Opgemerkt wordt dat de vrouw van de voorzitter ook een speld verdient voor het ondersteunen van haar man bij zijn drukke werkzaamheden voor de vereniging.

Aanwezig lid Peter de Beer geeft het huidige bestuur een compliment voor de veranderingen die er zijn gekomen en de ondernomen acties. Echter geeft hij ook aan dat er nog te weinig mensen in het bestuur zitten. De voorzitter verteld dat hieraan gewerkt wordt en bedankt voor het compliment. Waarna een applaus vanuit de zaal klinkt.

Als laatste meldt Van de Horst dat op 6 september de Verenigingsdag bij KSV de Betuwe in Ommeren zal plaatsvinden en roept de leden op om deel te nemen. Daarnaast vraagt hij nog extra aandacht voor het inventariseren van de jubilarissen om hen op die dag in het zonnetje te kunnen zetten.

De voorzitter bedankt de leden voor hun aanwezigheid en inbreng en sluit de vergadering om 12.40 uur. Hij wenst iedereen een smakelijke lunch en goede thuisreis.

Tekst John Hulst
Foto Politie.nl

Magneetvissen ... een hype

Regelmatig lezen we in de media dat magneetvissers bijzondere, maar ook gevaarlijke spullen uit het water opvissen. Magneetvissen is op dit moment een grote hype, mede door bekende personen die dit doen. Ook ik kom tijdens mijn visserijcontroles steeds vaker magneetvissers tegen. Als je aan magneetvissen doet, heb je niet zoals de gebruikelijke visser een hengel in de hand met een vishaakje aan een dunne lijn om een dikke vis te vangen. Met de magneet heb je een stevig touw met daaraan een dikke magneet om objecten op de bodem – vaak in de modder - van het water te vinden. Door aan het touw te trekken waaraan de magneet is bevestigd, voelt men of er iets aan zit. Dit kan van alles zijn. Fietsen, verkeersborden en kluizen, maar ook gestolen en gedumpte brommers, motoren en complete auto's worden aangetroffen.

Magneetvissen kan gevaarlijke situaties opleveren

- Bij aantreffen van munitie afstand bewaren
- Blijf van het voorwerp af
- Bel hulpdiensten
- Alleen specialisten kunnen op een verantwoorde manier onschadelijk maken

« waakzaam en dienstbaar »

Met enige regelmaat worden zo ook munitie en vuurwapens die aan de magneet kleven, zo uit het water gevist. Tijdens de Tweede Wereldoorlog zijn veel kogels en bommen in het water terecht gekomen, waarvan sommigen nog op 'scherp' staan en dus kunnen exploderen. Daarom is deze hobby ook niet zonder gevaren. Er zijn magneetvissers die deze gevaarlijke vondsten meenemen naar huis, wat grote risico's met zich mee kan brengen. De Explosieven Opruimingsdienst (EOD) heeft dit jaar al veel vaker moeten uitrukken dan een jaar daarvoor, om de explosieven onschadelijk te maken. Zij benadrukken dan ook dat als magneetvissers dergelijke voorwerpen aan de magneet hebben hangen, zij deze onmiddellijk terug het water in moeten laten zakken en dan de politie hiervan in kennis moeten stellen.

Regelgeving

Vaak wordt door magneetvissers aan mij gevraagd of er ook regelgeving is voor deze hobby, en of dit onder de Visserijwet van 1963 valt. Magneetvissen valt niet onder deze wetgeving zoals in de Visserijwet. In deze wet staat vermeld dat met vissen wordt bedoeld dat men met een hengel, oftewel een roede, lijn en een haakje, een vis wil vangen.

Of er in wateren van gemeenten wel of niet mag worden gevist met een magneet, staat vermeld in de Algemene Plaatselijke Verordening (APV) van een gemeente. Er zijn gemeenten die dit in hun APV hebben gezet zoals

Amersfoort, Haarlem en Groningen. Naast het risico van het ophalen van explosieven, is men ook bang dat kabels en leidingen kapot worden getrokken. Vaak gaan handhavers die naar een melding van magneetvissen worden gestuurd, in gesprek met degene om de reden uit te leggen waarom dit niet is toegestaan. Mocht een magneetvisser na dit gesprek alsnog door blijven gaan, loopt hij de kans op een boete van 125,00 euro.

Aan de Algemene Plaatselijke Verordening Amersfoort 2019 is in juli 2019 een artikel toegevoegd:

Artikel 2:80 Verbod magneetvissen

1. Het is verboden om in de openbare wateren die liggen binnen het gebied dat is aangewezen op de 'Kaart verbodsgebied artikel 2:80 APV', met een magneet te vissen dan wel anderszins met een magneet de waterbodem af te zoeken naar voorwerpen.
2. Hij, die het verbod van het eerste lid overtreedt, is ter voorkoming van het ontstaan of dreigen te ontstaan van ongeregelde heden of gevaar, verplicht op bevel van een daartoe bevoegd ambtenaar zijn weg te vervolgen of zich in de door hem aangewezen richting te verwijderen.
3. Het college kan bij afzonderlijk besluit het verbodsgebied als bedoeld in het eerste lid aanpassen.

Tekst Ruben Korporaal
Foto's Rien Bloemberg

Snelheid meten op het water

Al langere tijd is onder boa's het meten van de snelheid van vaartuigen ten behoeve van handhaving, een heet hangijzer. Sommigen spreken van het schatten van de snelheid op basis van ervaring, anderen vertellen een 'cursus snelheid schatten' gehad te hebben. Op het water is het, in tegenstelling tot metingen op de weg, om verschillende redenen niet mogelijk om geijkte apparatuur te gebruiken.

Om problemen te voorkomen bij bezwaarschriften of wanneer een zaak voor de rechter komt, heeft het Openbaar Ministerie in samenwerking met de politie een handleiding geschreven. Met behulp van deze handleiding kan de verbalisant op zorgvuldige wijze weergeven hoe hij de snelheid van betrokken vaartuig heeft vastgesteld. En uiteraard met een duidelijke omschrijving van de wijze waarop.

De verschillen tussen metingen op de weg en op het water

Een meting van de snelheid van een voertuig op de weg verschilt in enkele opzichten met die van een vaartuig op het water. Bijvoorbeeld een auto op een rechte weg, die in de richting van een geijkte lasergun rijdt. Met die lasergun is een zorgvuldige en correcte meting te doen. Mocht de auto van rijstrook wisselen, dan is daar met de lasergun direct op te reageren. Omdat het geen exact zuivere meting is moet een correctie worden toegepast. Met deze correctie vang je de variabele in de meting op. De correctie is 3 of 5 kilometers per uur op de gemeten snelheid.

De snelheid wordt vastgesteld door middel van een schatting, dus + of – een bepaalde snelheid

Een vaartuig op een rechte vaarweg is eigenlijk al een uitzondering omdat op kanalen na, vrijwel alle vaarwegen zoals plassen, rivieren of meren, bochtig, gebogen en allesbehalve recht zijn. Als extra moeilijkheid komt daarbij dat de koers van het schip voortdurend verandert door invloeden van buitenaf. Denk hierbij aan (zij)wind, stroming, bochten, verschil in diepte van de vaarweg en passerende andere schepen of vaartuigen.

Dit betekent dat de vaarrichting ten opzichte van de meetapparatuur constant wijzigt, en dus een zuivere (en dus wettige) meting vrijwel onmogelijk maakt. Behalve als een vaartuig in een rechte lijn tussen punt A en punt B zou varen waarbij de tijd en afstand met geijkte apparatuur gemeten zou worden. Dat komt in de praktijk natuurlijk nooit voor.

Verschillende methodes voor het meten van snelheid

Om toch te kunnen handhaven op snelheidsovertredingen op het water, zijn er verschillende mogelijkheden. Methodes die, mits goed en zorgvuldig uitgevoerd, kunnen leiden tot een veroordeling van de verdachte.

1. Schatting door verbalisant

De meest gebruikte methode is het schatten van de snelheid door de verbalisant. Dat is een goede mogelijkheid, maar houd wel rekening met de volgende punten:

- Vaak wordt de min of meer vaste zin gebruikt: *'De snelheid van het schip werd door mij geschat aan de hand van de in de praktijk opgedane ervaring op het water, de bekendheid met de scheepvaart en de vergelijkbare snelheid van mijn dienstvaartuig.'* Deze zin alleen is onvoldoende op het moment dat een verdachte in bezwaar gaat en de zaak voor de rechter brengt;
- De verbalisant zal daadwerkelijk nadere informatie moeten geven hoe de snelheidsvaststelling tot stand is gekomen;
- Bij vergelijking met het eigen vaartuig, de snelheid en richting van beide vaartuigen duidelijk benoemen;
- Het daarnaast gebruiken van een – niet-gecertificeerd – apparaat als tweede indicatie: lasergun, camera, GPS op het vaartuig, radarapparatuur op een vaartuig, automatisch identificatiesysteem (AIS);
- Het toch (ongeveer) verrichten van een meting tussen bijvoorbeeld twee tonnen, woningen, of andere objecten;
- Het al dan niet in plané varen, een langgerekte hekgolf.

Bij gebruik van de eerdergenoemde zin (*cursieve tekst, eerste bullit*) is het van groot belang vooraf goed na te denken over een duidelijke onderbouwing met feitelijkheden:

- Hoe vaak hebt u onder begeleiding van een deskundige ervaring opgedaan;
- Hoe vaak hebt u zelf al gevaren op een politievaartuig;
- Hoeveel dagen (uren, jaren) hebt u totaal op het water doorgebracht.

Noteer deze feitelijkheden in het proces-verbaal.

2. Meten van snelheid aan de hand van afstand en tijd tussen twee vaste objecten

- Deze methode levert over het algemeen de minste discussies op. Voeg wel de berekening aan het proces-verbaal toe. Ook al is niet-geijkte tijdmetersapparatuur gebruikt en is de afstand niet exact gemeten. Rond naar beneden af in het voordeel van verdachte.

['Ik zag dat het schip tussen kilometerraai 13,4 en 13,8 met een gemiddelde snelheid van twaalf kilometer per uur voer. Met behulp van de op mijn diensttelefoon aanwezige stopwatch zag ik namelijk dat het schip over deze afstand exact twee minuten deed.']

Krijgt de verdachte dan een proces-verbaal voor elf kilometer per uur (-5% van wat is gemeten), dan zal een rechter op dit punt geen twijfels hebben.

3. Meten van de snelheid aan de hand van lengte schip en tijd

- Eigenlijk komt dit neer op hetzelfde als het punt hiervoor: omdat immers de lengte van een schip bekend is en de tijd gemeten is, is er opnieuw afstand en tijd; dus een gemiddelde snelheid.

['Ik zag dat het schip ter plaatse met een gemiddelde snelheid van 12 kilometer per uur voer. In Inspectieview zag ik namelijk dat de lengte van het schip 80 meter bedroeg; met behulp van de op mijn diensttelefoon aanwezige stopwatch zag ik dat het schip over deze lengte/afstand exact 24 seconden deed. Ik drukte de stopwatch in op het moment dat het voorschip mij passeerde en beëindigde de meting op het moment dat het laatste vaste deel van het schip mij passeerde.']

Krijgt de verdachte dan een proces-verbaal voor elf kilometer per uur (-5% van wat is gemeten), dan zal een rechter op dit punt geen twijfels hebben.

Let er wel op dat deze methode alleen gebruikt kan worden voor langere schepen – minimaal 25 meter – die met een niet al te hoge snelheid van maximaal 25 kilometer per uur varen. Als een schip veel korter is of de snelheid veel hoger, dan zal de onnauwkeurigheid té groot worden omdat in beide gevallen het aantal seconden zodanig laag wordt, dat ieder fractie van een seconde dat de stopwatch vroeger of later is indrukt, van wezenlijk belang wordt.

4. Gebruik apparatuur die ook langs de weg gebruikt wordt (snelheidscamera of lasergun)

- Geijkte meetapparatuur om snelheid te meten is niet geschikt voor op het water. Maar dat wil niet zeggen dat dergelijke apparatuur niet gebruikt mag worden. Indien beschikbaar, verdient het de aanbeveling dat zeker gebruiken. Met het OM is namelijk afgesproken dat bij de inzet van dergelijke apparatuur, 5% in het voordeel van de verdachte wordt gecorrigeerd. En dan alleen als het vaartuig tijdens de meting een min of meer vaste koers volgt, dan wel op een min of meer recht deel van de vaarweg vaart. Praktijkproeven van collega's hebben namelijk uitgewezen dat de afwijking van een dergelijke apparatuur in dat soort gevallen nooit meer dan 3% bedraagt. En 5% in het voordeel van verdachte lijkt erg veel, maar besef wel dat alleen maar een schatting is verricht.

5. Specifieke scheepvaartapparaten

Het gaat hier met name over de volgende apparaten:

- Radarapparaat – met behulp van een radarapparaat is afstand en tijd te meten. Met moderne radarapparaten is zelfs gelijk de snelheid van een ander schip af te lezen;
- GPS – met behulp van GPS is de snelheid van uw eigen vaartuig bekend en is die te vergelijken met de snelheid van een ander vaartuig;
- AIS – als een vaartuig voorzien is van AIS, is de snelheid van een ander schip op een uitleesapparaat te zien; bedenk echter wel:
 - Over het algemeen heeft alleen de beroepsvaart AIS;
 - AIS mag niet gebruikt worden voor handhaving (afpraak met de binnenvaartorganisaties) zodat een AIS-meting hoogstens als ondersteunend bewijs dient.

Voor de hierboven genoemde apparatuur geldt hetzelfde voor wat betreft de praktijkproeven waar tot 3% afwijking bleek. Hier geldt dus ook een correctie van 5% in het voordeel van verdachte.

Wanneer is een vaartuig een snelle motorboot?

Deze vraag komt regelmatig voor en zal door de verbalisant zelf beantwoord moeten worden. Het moge duidelijk zijn dat geen rechter eraan zal twifelen, dat een bootje van 5 meter lengte met een 75 pk-motor, aangemerkt wordt als snelle motorboot.

Een aantal bijzondere gevallen:

• De teruggestelde motor

Verdachte vertelt dat de motor teruggesteld is, maar kan geen certificaat met handtekening van de dealer tonen. Als de snelheid net buiten de toegestane snelheid lag, is het advies van het OM de verdachte met een waarschuwing heen te zenden. Echter als duidelijk is gezien dat het vaartuig bijvoorbeeld 40 kilometer per uur voer in plaats van de toegestane 12 kilometer per uur, dan is daar geen twijfel over. Een rechter zal hierin altijd meegaan, mits goed en duidelijk omschreven.

• Lichtgewicht opvarende

Soms beweert de verdachte dat het vaartuig alleen maar snel vaart omdat er op dat moment een licht persoon op zit. Dit komt voor bij kinderen in kleine rubberbootjes, met bijvoorbeeld een 8 pk-motor, die gemakkelijk 20 kilometer per uur halen. Klopt dat niet met de waarneming, dan is het gewoon een snelle motorboot, en zijn alle regels van toepassing.

• Flyboarden

Als er daadwerkelijk als Flyboard gebruik wordt gemaakt van de waterscooter, dan kan deze in principe niet snel varen en is het dus geen snelle motorboot (meer).

Juiste persoon

Het bekeuren van de bestuurder van een snelle motorboot kan niet, zoals bij voertuigen, op kenteken. Daarom moet altijd de bestuurde (de schipper) staande worden gehouden. Dat kan dus een andere persoon zijn dan de eigenaar. Belangrijk is hier dat de feitelijke bestuurder op het moment van de waarneming herkend wordt en de verbalisant hem de bekeuring aanzegt en niet een ander.

Juiste feitcode

Vaak worden bij snelheidsovertredingen de verkeerde feitcodes gebruikt. In het bijzonder het verschil tussen de serie W065* en W075* is niet altijd duidelijk.

- W065* wordt alleen gebruikt als een snelle motorboot sneller vaart dan 20 kilometer per uur. Dat is voor snelle motorboten de standaard maximumsnelheid in artikel 8.06 lid 1 van het BPR, het Binnenvaartpolitiereglement. Omdat deze maximumsnelheid standaard is, zal deze ook nooit op borden of bekendmakingen aangegeven zijn. Het gaat hier dus alleen om snelle motorboten;
- W075* wordt gebruikt als een klein schip een andere snelheidsovertreding pleegt, op grond van artikel 5.01 BPR (bord B.6 hiernaast) aangegeven met een bord en/of door middel van een bekendmaking. Dat kunnen allerlei maximumsnelheden zijn, maar altijd lager dan 20 kilometer per uur. En dit feit kan dus door elk klein schip worden gepleegd, vaak snelle motorboten, maar op papier ook door een zeilboot of kano.

Na overleg met een collega-boa van Rijkswaterstaat kreeg ik onderstaande bekeuringstekst die is goedgekeurd door de Nautisch Officier van het Openbaar Ministerie van Rotterdam. Dus handig om te gebruiken op de combi-bon of in het proces verbaal.

Aanvullende tekst voor in de bekeuring

Ik, verbalisant, zag een snelle motorboot (... registratienummer...) op (...naam v/d vaarweg/rivier of water...), binnen de grenzen van (...gebied...). Ik zag dat de snelle motorboot volledig in plané voer (deze laatste zin alleen indien van toepassing).

Ik zag dat de snelle motorboot de toegestane maximale vaarsnelheid van (6 of 9) km/h overschreed. Ik heb de minimale vaarsnelheid geschat op (...xx...) km/h. De snelheid van de snelle motorboot werd door mij geschat aan de hand van de in de praktijk opgedane ervaring op het water, de bekendheid met de scheepvaart en de vergelijkbare snelheid van mijn dienstvaartuig.

Ik zag dat de snelle motorboot met een hogere snelheid voer dan normaal gesproken wordt gedaan door recreatievaartuigen. Deze afwijking viel mij direct op. Genoemd water is een openbaar water in het Rijk, dat voor de scheepvaart openstaat en waarop het genoemde reglement van kracht is. De bevoegde autoriteit heeft dit vaargedeelte niet aangewezen als een water waarop dit verbod niet van toepassing is.

Borden aanwezig met het opschrift: (...tekst...)

Bron: Snelheid meten op het water, een handleiding samengesteld door het Openbaar Ministerie en Politie

Tekst en foto Jaap Wansinck

Jaarlijkse Visdag van regio Zuid-Holland

Het is al jarenlang een traditie om op de laatste donderdag van augustus een visdag te houden voor de KNVvN-leden van de regio Zuid-Holland; soms zijn er ook donateurs bij.

Omstreeks 8.30 uur arriveren de eerste vissers om hun visplek in gereedheid te brengen. Tegen 10.00 uur is er 'koffie met' en daarna gaat het officiële vissen beginnen. Het vissen gebeurt vanaf de oever van het eigendom van de, zoals hij nu heet, regiocommissaris. Uiteraard wordt ieder visser voorzien van een officiële dagvergunning.

De gastheer en gastvrouw zorgen dat het niemand aan iets ontbreekt. Zo wordt er paling gerookt en rond het middaguur wordt op de toeter geblazen en komt de paling - nog warm - uit de rookkast, klaar om gegeten te worden. Vis hoort te zwemmen en dan gaat dus ook de bar open.

Elk jaar opnieuw blijkt dat er een paar fanatieke vissers zijn die tot het laatst strijden om wie de dagprijzen gaan winnen en wie de wisseltrofee voor een jaar mee naar huis mag nemen.

Om 16.00 uur wordt de wedstrijd afgeblazen en gaat het wegen beginnen. Daarna wordt onder het genot van een drankje de uitslag bekend gemaakt waarna de prijsuitreiking plaatsvindt.

Aansluitend staat er nog een warm en koud buffet klaar zodat de deelnemers voldaan naar huis kunnen weerkeren en hopelijk uitzien naar volgend jaar, de laatste donderdag in augustus.

Tekst en uitslagen Theo van der Horst
Tekst jubilarissen Laura van Dorland-Kievit
Foto's Reinier Broeks

1ste KNVvN Verenigingsdag 6 september 2019

PLAATS VAN HANDELING: KLEIDUIVENSCHIETVERENIGING DE BETUWE IN OMMEREN

Op de jaarlijkse Schietdag, die vanaf dit jaar Verenigingsdag heet, gaat het altijd over het weer. Niet heel vreemd uiteraard, want we zijn zo'n beetje de hele dag buiten. Achter de kleiduiven aan of op de altijd maar weer zeer lastige luchtbuks- en -pistoolbaan. Maar natuurlijk zat het weer mee. De verwachte buien bleven uit; het was de hele dag prachtig droog weer.

Onze voorzitter, Rolf Overdiep, opende de 1ste Verenigingsdag en Theo van der Horst legde het programma van de dag en de spelregels uit. Snel gingen de teams de baan op. Vermeldenswaardig is dat het bestuur met een team kwam en dat ook het Juniorenkabinet als team de strijd aanging. Dat werd zeer op prijs gesteld door de andere aanwezigen.

Rond de middag stond in de kantine de lunch klaar, beschikbaar gesteld door de vereniging. Dat werd zeer gewaardeerd. Prima verzorgd, een compliment voor de catering van KSV De Betuwe. Tijdens de lunch zijn door de voorzitter Rolf Overdiep en Laura van Dorland-Kievit de oorkondes aan jubilarissen uitgereikt.

Na de lunch begonnen we aan het middagprogramma. De ochtend was voor de teams. 's Middags mochten de individuele schutters hun krachten met elkaar meten. Een wedstrijd over 20 kleiduiven en vrije banen luchtbuks en -pistool; voor leden, donateurs en genodigden. Een spannende wedstrijd met goede scores.

Zoals elk jaar was er aan het eind van de middag een spectaculaire verloting met zeer mooie en gevarieerde prijzen. Mede mogelijk gemaakt door de sponsors die ons elk jaar weer met mooie prijzen verrassen. Zonder hen is het organiseren van de Verenigingsdag haast niet mogelijk.

Ter afsluiting van de dag was er 's avonds een mooi buffet met saté en spareribs. Het smaakte geweldig. We hebben het dagelijks bestuur en Cees Ploegmaker van SV De Betuwe hartelijk bedankt en hen getrakteerd op een pondje vers gerookte paling.

De schietcommissie kijkt terug op een geslaagde dag. Tot volgend jaar!

De Schietcommissie

Kors Pater, Jeroen van Eijk, Cees Oostenbrink en Theo van der Horst

De ochtendwedstrijd voor teams

40 kleiduiven, 5 schoten buks en 5 schoten pistool

Het verschil in punten tussen de winnaar en de tweede plaats was dit jaar minuscuul, slecht 0,50 punten.

TEAMS

1ste plaats	Gelderland	230,25 punten
2de plaats	Utrecht- 't Gooi	229,75 punten
3de plaats	Zeeland	220,00 punten

(Omdat team Zeeland voor de prijsuitreiking naar huis moest, kon men niet op de uitreiking wachten. In overleg met Zeeland is besloten de prijs te geven aan het team van de 4de plaats, team Brabant-Limburg -1.)

4de plaats	Brabant-Limburg – 1	215,50 punten
5de plaats	Overijssel	204,25 punten
6de plaats	Brabant-Limburg – 2	196,75 punten
7de plaats	Bestuur	180,25 punten
8ste plaats	Noord-Nederland	180,25 punten
9de plaats	Noord-Holland	170,50 punten

(4 deelnemers)

Individueel (beste schutters van de teams)

Overall

1ste plaats	Martijn Visch	53,25 punten;
	34 hagel, buks 9,50, pistool 9,75	
2de plaats	Rob Mutsaers	52,00 punten;
	32 hagel, buks 9,00, pistool 11,00	
3de plaats	Philip Crum	50,75 punten;
	31 hagel, buks 9,00, pistool 10,75	

Kleiduiven

1ste plaats	Martijn Visch, Utrecht-'t Gooi	34 treffers
2de plaats	Rob Mutsaers, Brabant-Limburg – 1	32 treffers*
3de plaats	Jean Hazekamp, Gelderland	32 treffers*

Luchtbuks

1ste plaats	Jeroen van Heijst, Zeeland	50 punten*
2de plaats	Marco Wagenaar, Zeeland,	50 punten*
3de plaats	Dennis en Wim Kutterik ,	49 punten

Overijssel [gedeelde 3e plaats]

Luchtpistool

1ste plaats	Jeroen van Eijk, Utrecht,	39 punten*
2de plaats	Rob Mutsaers,	39 punten*
	Brabant-Limburg – 1	
3de plaats	F. Hulshof, Noord-Holland	39 punten*

* Bij het kleiduivenschietsen wordt de onderlinge volgorde bepaald door het tweede schot en eventueel ook de moeilijkste baan van de drie. Bij het luchtschietsen werd gekeken naar het reserveschot, het vijfde schot, of waren de hoeveelheid treffers in de '10' bepalend.

Middagwedstrijd – individueel

Het kleiduivenschietsen was onderverdeeld in een A-klasse en een B-klasse, zodat er voor meerdere deelnemers prijzen beschikbaar waren.

A-klasse – kleiduiven (20)

1ste plaats	Arend Ellens	20 treffers
		<i>(volle bak!)</i>
2de plaats	Martijn Visch	19 treffers
3de plaats	Harry Oosting	19 treffers

B-klasse – kleiduiven (20)

1ste plaats	Ruben Korporaal	15 treffers
2de plaats	Ton Groothuis	15 treffers
3de plaats	Gerard ter Haar	15 treffers

Luchtbuks

1ste plaats	Gerrit Spies	48 punten
2de plaats	Fred Vis	46 punten
3de plaats	Theo van der Horst	44 punten

Luchtpistool

1ste plaats	Gerrit Spies	47 punten
2de plaats	Theo van der Horst	46 punten
3de plaats	Jeroen van Eijk	35 punten

Boven Harrie Oosting; Wim Huis in 't Veld
Onder Teun Vredegoor, Philip Crum, Jean Hazekamp

Sponsors

- Schietbioscoop Van Seventer, Harderwijk
- Jachtmagazine 'Waidmannsheil' - Igor Timmermans
- Jachthuis Leimuiden, Leimuiden - Jacob Konter
- Jachthuis Rivierenland, Herwijnen
- Jachthuis Mets, Bunnik
- Wapenmaker Erik Somhorst, Haaksbergen
- Graziani Gunshop, Harderwijk.
- M. van Wettum, beroepsvisser en palingrokerij, Loosdrecht
- Fruitbedrijf Vernooijen, Cothen
- Slagerij Dorresteyn, Leersum
- Vis- en wildrokerij Lens, Cothen

Jubilarissen

Foto 1 - K. (Kors) Pater, lid van verdienste, 2 jaar geleden toezegging gehad, niets gekregen. Nu alleen de oorkonde gekregen wegens misverstand/miscommunicatie speld volgt nog.

Foto 3 - H.W. (Rik) Nieuwerf, ruim 40 jaar lid, geen boa meer, speld en oorkonde 40 jaar

Foto 4 - A.H. (André) Baan, lid sinds 1990, 29 jaar lid, speld en oorkonde 12,5 jaar en 25 jaar gekregen.

Foto 2 - G.J. (Mouwke) van Mourik, 40 jaar lid en nog steeds actief boa, speld en oorkonde 40 jaar

Foto 5 - H.J (Henk) van Os lid sinds 1982, 37 jaar lid, speld en oorkonde 12,5 jaar en 25 jaar gekregen

Foto 6 - J. (Jeroen) van Eijk, 12,5 jaar lid, actief boa, speld en oorkonde 12,5 jaar

Foto 7 - H.A.J. (Herman) Jaaltink, ruim 40 jaar lid, geen boa meer, speld en oorkonde 40 jaar

Foto 8 - G.W. (Wim) Kutterik, lid sinds 1986, 33 jaar lid, speld en oorkonde 12,5 jaar en 25 jaar gekregen.

VERENIGINGSDAG

Foto Fransien Fraanje

De prachtige foto van 'De Haak', een bijzonder edelhert op Het Nationale Park De Hoge Veluwe, is gemaakt door Louis Fraanje.

De foto is gebruikt voor de ansichtkaart van de KNVvN.

Fraanje is beheerder van de website de-veluwnaar.nl, opgericht om 'enerzijds het gedachtengoed van de Veluwse schrijver Jac. Gazenbeek (1894-1975) uit te dragen en anderzijds in te zetten voor het behoud van het streekeigene van de Veluwe.'

Tekst en foto's Rob G. Bijlsma

Volop Vanessa*

In een land waar tropenuitbundigheid ontbreekt, Nederland dus, kan toch soms een kleurrijk spektakel losbarsten: massale trek van vlinders. De eerste maal was in 1976, althans de eerste maal dat ik het bewust meemaakte. Sindsdien zijn er heel wat jaren verstreken. En wat bleek: zulke jaren zijn uitzonderlijk, met wat geluk maak je het een handvol malen in je leven mee. Om maar wat te noemen: de vorige influx van distelvlinders stamde uit 2009, alweer ruim tien jaar geleden.

Foto 1. Een oude distelvlinder, flets van kleur maar nog geheel intact, rustend op een heideveld nabij de Ganzenpoel in West-Drenthe, op 20 juni 2019 tijdens de voorjaartrek. Een tochtje door de heide deed aan alle kanten distelvlinders opwarrelen.

Vlieland en Veluwe

In die hete zomer van 1976 was Vlieland het toneel van een invasie. Waar je ook keek, vlinders en libellen. In de Vallei van het Veen vlogen de atalanta's en libellen je om de oren, een tafeltje-dek-je voor de uitgehongerde jonge torenvalken die het eiland passeerden op hun nabroedtijdse zwerftocht. Als torenvalk is het slecht toeven op Vlieland, want geschikte muizen komen er niet voor – alleen bosmuizen, en die zijn 's nachts actief. Overigens bleek de overvloed aan libellen en vlinders geen volwaardig alternatief voor muizen: uitgehongerde en stervende torenvalken alom.

Nóg spectaculairder was de trek van vlinders en libellen zichtbaar in de vloedlijn langs de Noordzeekust van het eiland. Daar hoopten zich de resten op van de exemplaren

die op zee hun einde hadden gevonden. Achteraf kan ik mezelf voor de kop slaan daar niet meer aandacht aan te hebben besteed. Want in de vloedlijn lagen niet alleen atalanta's maar ook onvoorstelbare aantallen viervlekken (een libellensoort), zevenstippelige lieveheersbeestjes en allerlei andere soorten insecten die onbenoemd bleven.

Wat later in het seizoen, op de Veluwe: van hetzelfde laken een pak. Dat najaar zat ik honderden uren op mijn krent in de Sysselt, een bosgebied bij Ede, naar de lucht te turen. In eerste instantie vooral om trek van roofvogels bij te houden, maar ook toen al noteerde ik alles wat mijn aandacht trok. De passage van libellen en vlinders op grote hoogte verleidde me tot een extrapolatie: voor 22 augustus, bijvoorbeeld, becijferde ik een doorkomst van 260.000 vlinders en 40.000 libellen. Op één dag! Dat ging

* Vanessa is de naam van een vlindergeslacht waaruit onder meer de atalanta en de distelvlinder voortkomen.

niet onopgemerkt aan de lokale boomvalken voorbij, die op grote hoogte alleen maar een poot hoefden uit te steken om een prooi te vangen. Deze indrukwekkende dag staat op mijn netvlies gebrand.

De Sahara

Op mijn netvlies staat nog een ander spektakel gebrand, afkomstig van een geheel andere plek op de wereld: de Banc d'Arguin in Mauritanië, op 5 oktober 1988, met een wijds uitzicht over de Sahara. Op die dag leek het wel alsof de woestijn tot leven was gekomen, niet de gewone trilling die het zonverhitte zand produceert maar een feeërieke schittering veroorzaakt door miljoenen vlinders. Distelvlinders op trek. De schatting van miljoenen is niet uit de lucht gegrepen. In een bandbreedte van vijftig meter telde ik toen gemiddeld 231 passanten per vijf minuten. Ga daar maar eens mee rekenen. Dat levert duizelingwekkende aantallen op, zelfs als je conservatieve aannames doet.

Het jaar 1988 was inderdaad een bumperjaar geweest voor distelvlinders, in ieder geval in Nederland waar de trek van vlinders al vanaf 1939 nauwgezet werd bijgehouden door B.J. Lempke. Met ruim 10.000 waarnemingen was 1988 bijna net zo goed als 1958 en 1980. Gezien de aantallen in Mauritanië moet dat over veel grotere gebieden het geval zijn geweest. Wat een geluk precies op dat moment in de Afrikaanse zandbak te staan, ongelovig starend naar het noorden vanwaar de eindeloze stroom vlinders aankwam.

Voor zijn magistrale boek *The migration of butterflies*, uitgegeven in 1930, had C.B. Williams alle historische opgaven van de trek van distelvlinders bij elkaar gezocht en kritisch becommentarieerd. De eerste melding stamde uit het jaar 1272 (maar originele bron onvindbaar). Voor de achttiende en negentiende eeuw zijn tientallen min of meer kwantitatieve opgaven op schrift gezet. Voor 28 april 1851, bijvoorbeeld, in de buurt van Turijn: enorme vlucht van pas uitgekomen distelvlinders tussen 11.00 en 16.00 uur, miljoenen, net na het middaguur was de lucht zwart van de vlinders. Kortom, een fenomeen dat waarschijnlijk al plaatsvond toen wij nog in berenvellen rondliepen, en vér voor die tijd.

Sprong naar 2019

Het zal niemand zijn ontgaan: ook 2019 was een memorabel jaar voor distelvlinders (of beter gezegd: voor ons, de vlinderwaarnemers). Vanuit het hele land kwamen meldingen binnen, enthousiaste verhalen over fletse afgeragde exemplaren in juni, en opnieuw – maar dan van prachtig uitgekleurde, ter plekke geproduceerde distelvlinders – in augustus. Gezeten op een kaalkap met bloeiende struikheide in boswachterij Smilde herleefde ik de eerdere ervaring van decennia terug: de blikkering van distelvlinders op trek, laag over de grond.

Weliswaar niet in de massa die de Sahara in 1988 zijn feeërieke uiterlijk had gegeven, maar toch voldoende om er volop van te genieten en de gedachten te laten afdwalen

naar tijden toen insecten in de zomer nog elke minuut van de dag mijn blikveld en gehoor vulden. Omdat ik niet zonder reden op die kaalkap zat, namelijk ingespannen turend naar draaihalzen die heen en weer vlogen tussen eigen nest en mierennesten, begon ik de passage van distelvlinders systematisch bij te houden. Niets zo eenvoudig als het verzamelen van gegevens.

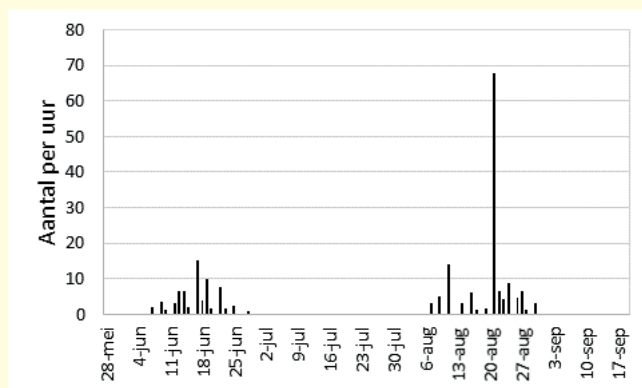
Om de telling zinvol te maken, beperkte ik me tot een strook van vijftien meter aan weerskanten van mijn zitplek, in totaal dus een bandbreedte van dertig meter. De distelvlinders fladderden laag langs me heen, op weg naar westelijker en noordelijker gelegen gebieden. En, naar later bleek, voor een deel ook achterblijvend op deze plek, om er een nieuwe generatie distelvlinders op de wereld te zetten.

Kleine aantallen geteld, grote aantallen berekend. De eerste passanten zag ik pas op 7 juni. Daarna was het vrijwel iedere dag raak, met een piek in doorkomst tussen 17 en 25 juni, en de laatste passanten op 28 juni (Figuur 1). Op een aantal getelde minuten van 2.290 (tussen eerste en laatste voorjaarswaarneming van trekkende distelvlinders) zag ik 123 exemplaren langskomen in mijn nauwe waarnemingsveld.

In de daaropvolgende zomer zag ik alleen nog lokale distelvlinders die bezig waren met ei-afzetting. Hernieuwde trek, maar nu de andere kant op (naar het zuiden), begon vanaf 7 augustus op gang te komen. De piek in doorkomst viel tussen 21 en 31 augustus (Figuur 1), met een forse piek op 21 augustus, en de laatste op 31 augustus. Ditmaal telde ik 176 exemplaren gedurende 1.960 minuten, omgerekend naar aantallen per uur bijna tweemaal zoveel als in het voorjaar.

Die paar honderd distelvlinders lijken misschien niet indrukwekkend, maar dat is slechts schijn. Want wat ik op mijn kaalkap zag, zag ik ook honderd meter verderop, een kilomeer verderop, tien kilometer verderop! Een breed front dus, dat als een deken over het land spoelde. Laat ik daar eens een wilde rekensom op loslaten. De breedte van mijn totale studiegebied is tien kilometer, de trek speelde zich voornamelijk af tussen 8.00 en 18.00 uur, de trekperiodes in voor- en najaar omvatten respectievelijk 22 en 25 dagen, de doorkomst beliep voor die perioden respectievelijk gemiddeld 3,22 en 5,38 vlinders per uur per bandbreedte van 30 meter.

Die cijfers in ogenschouw genomen kom ik op ruim 236.000 distelvlinders in het voorjaar, en op ruim 480.000 in het najaar. Let wel: op één plekje in West-Drenthe. Probeer dat eens over de volle breedte van Nederland, of nog ruimer, voor Europa te bezien, en het duizelt je van de distelvlinders die in 2019 vanuit Afrika zijn komen aanwaaien. En daar weer naar op weg zijn.

Figuur 1. Passage van trekkende distelvlinders over een heideveld in West-Drenthe, geteld tussen 28 mei en 20 september 2019. Het gemiddelde aantal passanten per uur is berekend voor een breedte van 30 meter (15 meter aan weerskanten van de waarnemer).

Afrika als overwinteringsbied

Het idee dat vlinders van nog geen gram van Nederland naar Afrika vliegen, en terug (al is dat een andere generatie), zal velen als een sprookje in de oren klinken. Het is inderdaad een sprookje, maar dan eentje dat werkelijkheid is. Met allerlei fraaie technische snufjes en intensief veldwerk is het de laatste decennia ook nog eens hard gemaakt. We wéten nu, op basis van stabiele waterstof-isotopen, dat distelvlinders bezuiden de Sahara overwinteren, daar een nieuwe generatie op de wereld zetten, vervolgens naar

Europa vliegen om opnieuw eieren af te zetten.

In landen als Senegal, Benin, Tsjad en Ethiopië zijn in het najaar bovendien ei-afzettende distelvlinders gevonden door Gerard Talavena en Roger Vila, sommige daarvan met afgeragde vleugels en flets van kleur, waarschijnlijk trekkers afkomstig uit Europa. Het nageslacht van deze vlinders verhuist in het voorjaar naar Europa, en wie weet een deel van de oude generatie óók.

Iets om naar uit te kijken

Het zijn dus niet alleen vogels die in het najaar van Eurazië naar de sub-Sahara verhuizen. Ook distelvlinders doen dat, een trektocht van duizenden kilometers. Indachtig de grote aantallen die ik en anderen in nazomer 2019 in Nederland zagen, ga ik in september en oktober goed opletten in Senegal. Goede kans dat ik de Drentse vlinders daar opnieuw tegenkom.

Foto 2. Een distelvlinder foeragerend op struikheide op het Wapserveld in West-Drenthe, 11 augustus 2019. Deze behoort tot de nieuwe generatie, herkenbaar aan de pronte kleuren - vooral goed zichtbaar bij spreiding van de vleugels.

Tekst Margriet Montizaan

Dode, besmette vos gevonden op Terschelling

DWHC EN RIVM: VERSLEEP DODE DIEREN NIET ONNODIG

Het Dutch Wildlife Health Centre (DWHC) heeft in samenwerking met het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) een dode vos onderzocht. Daarbij kwam naar voren dat het dier naar alle waarschijnlijkheid versleept en elders achtergelaten was. Deze vos was besmet met vossenlintworm. Een besmetting met vossenlintworm kan ernstige risico's met zich meebrengen voor de mens. Daarom de waarschuwing om dode dieren niet onnodig te verslepen.

De dode vos werd in november 2017 gevonden op Terschelling. DWHC heeft onderzoek gedaan en het dier bleek geschoten te zijn. Omdat op het eiland geen vossen leven en omdat de maaginhoud van de vos bestond uit voedsel dat niet op het eiland voorkomt, was het duidelijk dat het dier uit een ander gebied door de mens was meegenomen. Darmen van vossen worden bij het RIVM periodiek verder onderzocht op de aanwezigheid van de vossenlintworm.

Besmetting vossenlintworm

Na vervolgonderzoek door het RIVM begin 2019 bleek het dier besmet met vossenlintworm. Dit is een ziekteverwekker die in Nederland in een beperkt aantal gebieden voorkomt, namelijk in Limburg en Oost-Groningen. Vossen zijn de belangrijkste eindgastheer van vossenlintworm in Nederland. Via hun uitwerpselen kunnen andere dieren en mensen met de eitjes van de vossenlintworm in contact komen. Verspreiding van de vossenlintworm gaat via knaagdieren, die tussengastheer zijn.

Mogelijk dodelijk voor de mens

Voor de mens kan besmetting leiden tot de ernstige ziekte: alveolaire (blaasvormige) echinokokkose. De symptomen zijn vaak pas na vele jaren zichtbaar (soms wel 15 jaar). Zonder behandeling kan een mens aan deze ziekte overlijden. Een besmetting met vossenlintworm is voor de vossen zelf niet dodelijk.

Waarschuwing: versleep dode dieren niet onnodig en voer ze correct af

Door dode dieren te verslepen, kan de mens onbedoeld bijdragen aan verspreiding van ziektes. Dit is natuurlijk onwenselijk en moet daarom voorkomen worden. Iedereen die met dode dieren in aanraking komt, wordt dringend verzocht om dode dieren die niet voor consumptie geschikt zijn op de juiste wijze af te voeren. Voor jagers wil dat zeggen: achterlaten in het gebied, begraven of afvoeren volgens de richtlijnen van de gemeente.

Opnieuw dode vogels door usutuvirus in Nederland

NOG ONVERKLAARDE DALING MELDINGEN DODE MERELS

Voor het vierde jaar op rij is het usutuvirus in Nederland vastgesteld. Net als in voorgaande jaren is het virus niet alleen bij wilde maar ook bij gehouden vogels aangetoond. Een opvallend verschil met voorgaande jaren is het lage aantal meldingen van dode merels. Het is niet duidelijk waarom dit gedaald is. Gaan er inderdaad minder merels dood of worden ze minder gemeld?

Vogels 2019

Eind september werd duidelijk dat er sinds half augustus weer sterfte onder merels plaatsvindt door het usutuvirus. Het virus is in 2019 tot nu toe aangetoond bij vier merels, een boerenzwaluw, een huismus en een heggemus en bij drie gehouden vogelsoorten (beo, sierduif, zebra-vink). In tegenstelling tot de voorgaande drie jaar, ligt het aantal meldingen van doodgevonden merels bij Sovon en het Dutch Wildlife Health Centre (DWHC) van de faculteit Diergeneeskunde tot nu toe duidelijk lager.

Voor het hele artikel: dwhc.nl/opnieuw-usutuvirus-nederland

Tekst Jaap Wansinck

Foto's Robert Altena

Thuis is thuis

Robert Altena (1961) komt uit een jachtopzichtersfamilie, hij kreeg het vak met de paplepel ingegoten. Altena begon zijn loopbaan als keurmeester voor de Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees, de RVV. De invoering van de Flora- en Faunawet in 1999 leidde ertoe dat veel werkzaamheden ten aanzien van faunabeheer van Rijk naar de provincies gingen. Altena stapte over naar de provincie waar hij zich bezighield met de Flora- en Faunawet. De Natuurbeschermingswet en de Boswet waren toen nog in ontwikkeling maar alles ging uiteindelijk naar de provincie. Altena woont in Twente en werkt in Drenthe. Het grote voordeel is hij zijn werk het werk kan laten als hij 's avonds weer naar huis gaat. *Thuis is dan ook echt thuis.*

De oude 'jachtopzichter' met een jachthouder als werkgever bestaat in Drenthe bijna of eigenlijk misschien wel helemaal niet meer. Ik hoop echt dat de WBE's vanaf nu weer een boa in dienst kunnen gaan nemen vanwege de broodnodige ogen en oren in het veld.' Het volgen van aanvullende cursussen en de PHB is waardevol maar neemt te veel tijd in beslag. Dat gaat volgens Altena allemaal af van de tijd die de boa's eigenlijk in het veld zouden moeten zijn. Ook de wijze van examinering legt een zware druk op veel groene handhavers waardoor er helaas veel afhaken.

Toen hij 25 jaar geleden bij de provincie begon met werken, was zijn werkgebied de provincies Groningen, Friesland en Drenthe. Het werk bestond toen voornamelijk uit het handhaven van de Boswet. 'In drie provincies (GR, FR en DR) was ik toen de enige handhaver voor de groene wetgeving.

Scholing

De overgang van de oude jachtwet naar de nieuwe Flora- en faunawet betekende dat hij van alles bij moest leren en ook voor de provincie was alles nieuw. In 2017 werd, als opvolger van de Flora- en faunawet de Wet natuurbescherming ingevoerd. Deze wet vervangt drie wetten: de Natuurbeschermingswet 1998, de Boswet en de Flora- en Faunawet. Altena moest wederom bijscholen: 'De groene boa heeft het qua opleiding niet echt gemakkelijk. Voor de nieuw generatie groene boa's is er meestal een behoorlijke praktijkachterstand doordat het vaak nog ontbreekt aan de nodige ervaring en veldkennis die men vroeger al van huis uit meekreeg.

Een goed netwerk en samenwerking met andere boa's en politie was destijds al heel belangrijk en is dat nog steeds. De politie constateerde meestal iets en miste het specialisme om het aan te pakken of op te lossen.' Altena werd dan opgeroepen om het probleem werkelijk aan te pakken en op te lossen ook al omdat de provincies in veel zaken het bevoegd gezag was.

Plasticafval brand

Werkzaamheden

Altena werkt nu bij het team Vergunningverlening, Toezicht en Handhaving van de provincie Drenthe. Zijn werkgebied is nu nog de helft van de provincie. Soortenbescherming is een van zijn huidige taken wat betekent dat hij controle uitoefent op de door de provincie uitgegeven vergunningen zoals beheer van reewild en schadebestrijding van ganzen en vossen. 'Wij krijgen een digitale lijst van welke vergunningen zijn uitgegeven. Daarnaast hebben we een overzicht van wat er op welke dagen in het veld gebeurt. Bijvoorbeeld de schadebestrijding van ganzen of het vangen van steenmarters. Vernielde dassenburchten staan hoog op mijn prioriteitenlijst. We geven er veel publiciteit aan want dat werkt preventief. We hebben gemerkt dat wanneer iets in de belangstelling staat, de illegaliteit toch afneemt,' aldus Altena.

'Ons team bestaat uit twee personen, ik en mijn collega Johan Vos. Mijn collega doet Noord-Drenthe en ik Zuid-Drenthe. Wij werken veel samen en doen ook de nachtelijke controles altijd in gezamenlijkheid. Wij coördineren ook het werk van de provinciale faunabeheerders, bestaande uit een team van boa's en politieagenten. De provincie heeft een nulstandbeleid. Dat houdt in dat grote hoefdieren zoals edelherten,

damherten en wilde zwijnen niet gewenst zijn. Het wilde zwijn is nu trouwens erg actueel In verband met de Afrikaanse varkenspest. De faunabeheerders hebben van de provincie een opdracht (3.18 Wnb) om deze dieren in de gehele provincie te bestrijden. Dat is natuurlijk meestal in natuurgebieden waar de faunabeheerders toestemming hebben van de provincie om zonder instemming van de eigenaar deze terreinen te betreden. In de praktijk gebeurt het echter veelal in overleg met de TBO's, de particulieren eigenaren en de WBE's.

Gebiedsbescherming

Bij Natura 2000-gebieden gaat het om het naleven van de beheerplannen. Gebeuren er activiteiten die niet in het beheerplan staan zonder vergunning, dan is dat een illegale activiteit en zou dit nadelig kunnen zijn voor het betreffende gebied. Altena en zijn collega houden hier natuurlijk een behoorlijke vinger aan de pols en laten desnoods de activiteit stoppen of herstellen wat er 'vernield' is. De externe werking van activiteiten die van invloed kunnen zijn op het betreffende Natura 2000 gebied zoals waterputten slaan voor drainage maar ook motorcrossers in het gebied.

Altena over de motorcrossers: 'Een paar jaar geleden is er een 'project' geweest. In samenwerking met het Openbaar Ministerie zijn er motorcrossers verbaliseerd wegens overtreding van de Wet natuurbescherming. In eerste instantie zijn ze veroordeeld maar in hoger beroep vrijgesproken. Dat kwam omdat wij niet konden aantonen dat de beschermde soorten schade ondervonden van de motorcrossers. Jammer dat dat juridisch niet rond kon komen want daardoor werd het een simpele overtreding van €95,00. Dat staat niet in verhouding tot de overlast en natuurschade die ze veroorzaken en het gevaar en risico dat je als boa loopt bij een staande houding, die ze maar al te vaak negeren.'

'In Drenthe hebben wij een succesvol Off the Road-team waar mijn collega en ik deel van uitmaken en dat verder bestaat uit politieagenten en boa's van TBO's. Door zelf met motoren op pad te gaan zijn we heel flexibel en is de pakkans van illegale crossers in natuurgebieden daardoor veel groter geworden.'

Houtopstanden

Voor alle gebieden buiten de bebouwde kom is de provincie het bevoegd gezag. Dat zijn dus de grotere bosgebieden en landschapselementen die vroeger onder de Boswet vielen. Voor houtkap moet altijd vier weken voor aanvang van het kappen een melding gedaan worden door de aanvrager bij de provincie. Daarover adviseren Altena en zijn collega ook. Binnen vier weken moeten zij reageren naar de aanvrager; het geldt wel alleen voor grotere percelen bos van minimaal 1.000 vierkante meter of landschapselementen van minimaal 21 bomen. Ze zien toe op herbeplanten want dat is altijd nodig. Als er ergens illegaal gekapt wordt, traden ze vroeger vaak strafrechtelijk op. Onder de Wnb wordt zowel strafrechtelijk als bestuursrechtelijk opgetreden.

Verboden luchtdrukwapens in het veld

Informatie

Communicatie is voor Altena belangrijk: 'Wij geven veel voorlichting. Vooral als middel om overtredingen te voorkomen. We informeren burgers, bestuurder van gemeenten, leidinggevende van TBO's, WBE's en andere organisaties. Dat doen we gevraagd en ongevraagd. Als wij denken dat het een en ander misschien niet goed gaat of wij constateren dat er te weinig kennis op een bepaald gebied is, nemen we contact op om informatie te geven.'

Wolf

'Wat ik het mooie aan mijn baan vind, is dat er steeds weer iets nieuws gebeurt. Zo nu weer de komst van de wolf naar onze regio. Hiervoor ga ik binnenkort een cursus volgen in Duitsland en ben dus goed voorbereid. Als er zich dan problemen voordoen met

de wolf, ben ik er klaar voor. Komt hij nog niet, dan heb ik toch behoorlijk wat kennis opgedaan die ik, hoogstwaarschijnlijk, in de toekomst kan gebruiken.'

Altena tot slot: *'Ik mag zoals men het pleegt te zeggen 'zeker nog tien jaar werken'. Maar ik doe mijn werk heel graag, en ben nog helemaal niet met mijn pensioen bezig. Plezier hebben in mijn werk is erg belangrijk. Ik vind het nog steeds heel leuk. Dat komt voornamelijk omdat ik vind dat het werk wat ik doe, belangrijk is en een bijdrage levert om onze mooie natuur in stand te houden; dat is iets waar ik trots op ben.'*

Tekst Henri Madern, politie Eenheid Den Haag

Dit artikel is eerder verschenen in Dier & Milieu 2019/1 van de Vereniging Politie Dieren- en Milieubescherming

Bespreking van de Wet natuurbescherming

OVER DE JACHT – DEEL 2

In deel 1 (De Jachtopzichter, zomereditie) stonden we stil bij artikel 3.20 lid 1 t/m 3 van de Wet natuurbescherming. Het ging vooral over de jachthouder en zijn gasten, de toegestane handelingen in het jachtveld van de jachthouder, de wildsoorten en de verplichting om het jachtveld goed te beheren. We vervolgen de bespreking van de jacht en letten op artikel 3.20 lid 4 van de Wn. Het gaat over de ‘jachtopzichter’ en ‘anderen’ die vergelijkbare rechten als de jachthouder hebben. Wat de wetgever aan de jachthouder toestaat, staat hij ook toe aan de jachtopzichter of anderen die buiten het gezelschap van de jachthouder in het veld zijn. Eerst een voorbeeld.

Tijdens de controle

U bent op surveillance. Het is zaterdag, een dag waarop er veelal wordt gejaagd. Terwijl u door uw gebied rijdt, ziet u ineens dat er mannen in het veld lopen. U stopt en uw geoefend oog ziet al snel dat het jagers zijn. U telt het aantal personen, het aantal honden en het aantal geweren. Dan weet u in ieder hoeveel jachtaktes u straks bij de controle moet vragen. De ervaring heeft u geleerd dat u eerst moet observeren, voor zover dat op deze afstand mogelijk is. Wat gebeurt er in het veld, waarop wordt geschoten en door wie en wordt er weidelijk gejaagd? U weet dat jagers het niet fijn vinden wanneer ze tijdens de jacht worden gestoord, dat gebeurt immers al vaak genoeg. Nee, u laat de jagers hun gang gaan en observeert. Zij hebben u natuurlijk ook gezien maar dat geeft niets.

Op een gegeven moment lopen de jagers terug naar hun voertuigen en u besluit dat het een goed moment is om te controleren of alles in orde is. Nadat u zich aan de jagers heeft voorgesteld, vraagt u wie de jachthouder is. Een van de jagers antwoordt dat hij dat is. U vraagt de jachthouder om de jachtakte in te mogen zien. Na controle van de jachtakte en het jachtgeweer blijkt het in orde. De jachthouder overhandigt ongevraagd een papier waarop een handtekening van de jachthouder staat. U kijkt de ‘jachthouder’ vreemd aan en zegt: ‘U bent niet de jachthouder, u heeft een schriftelijke toestemming van de jachthouder!’ De man kijkt u aan en knikt. Hij begrijpt dat u de regelgeving kent, hij is niet de jachthouder maar heeft een schriftelijke toestemming. Daarmee heeft hij volgens artikel 3.20 lid 4 onder b van de wet dezelfde privileges als de jachthouder.

Waarom is dit zo beschreven?

Eenvoudig om u te attenderen op het belang dat u bij een controle weet hoe de wetgeving in elkaar zit en dat u de juiste vragen stelt en ook de antwoorden of papieren van de jagers juist interpreteert. Daar hebben zij namelijk ‘recht’ op en het voorkomt dat u om de tuin wordt geleid door kwaadwillige jagers. Want die zijn er helaas ook.

Foto 1 - Dus wanneer u tijdens de controle in het veld te horen krijgt ‘ik ben hier jachtopzichter’, weet u dat u ook even kunt vragen naar het legitimatiebewijs van de boa. – foto Archief PDM

Foto 2 - Terwijl de jachthouder bijvoorbeeld rustig thuis zit wordt er gejaagd in zijn veld; dit is volkomen legaal mits de jagers zich aan de regels houden. – foto Ger van Hout

Foto 3 - Terwijl u door uw gebied rijdt ziet u ineens dat er mannen in het veld lopen. – foto Koos Kasemir

Dezelfde rechten

Wat mag de 'toestemmingshouder' van de jachthouder doen? Heeft hij dezelfde rechten? Om met het laatste te beginnen: nee. Hij heeft niet dezelfde rechten, althans, hij heeft niet het zakelijk recht dat de jachthouder heeft. De jachthouder heeft met een schriftelijke toestemming de jachtrechten niet overgedragen, hij heeft de 'toestemmingshouder' toestemming gegeven om in het jachtveld van de jachthouder BUITEN zijn gezelschap die rechten uit te oefenen. Voelt u het verschil met de jachthouder? Er is en blijft maar één jachthouder maar hij kan (wanneer hij voldoende hectares heeft) de uitoefening van zijn jachtrechten toestaan aan anderen, die dat mogen doen BUITEN zijn gezelschap MITS de jachthouder dat heeft toegestaan bij schriftelijke en gedagtekende toestemming. Mondelinge toestemming is dus niet geldig. Terwijl de jachthouder bijvoorbeeld rustig thuis zit wordt er gejaagd in zijn veld; dit is volkomen legaal mits de jagers zich aan de regels houden en de schriftelijke toestemming volgens de wet is geregeld.

Wat mag de 'toestemmingshouder' van de jachthouder doen? De handelingen die genoemd zijn in artikel 3.20 lid 1 van de wet: wild vangen, doden en verontrusten en met het oog daarop opsporen ter uitoefening van de jacht. Dat bedoelen we onder andere wanneer we schrijven 'het uitoefenen van de jachtrechten', het recht tot genot van de jacht. Nogmaals, een schriftelijke toestemming is GEEN overdracht van jachtrechten. Daarvoor moeten we naar een overeenkomst zoals bedoeld in artikel 3.23 van de wet.

Jachtopzichter en anderen

Artikel 3.20 lid 4 onder b van de wet spreekt over 'jachtopzichter' of 'anderen'. Bij de jachtopzichter is er nog een aspect dat onze aandacht verdient. De Memorie van Toelichting zegt namelijk: 'Bij het stellen van de regels zal onderscheid worden gemaakt tussen jachtopzichten en anderen. De jachtopzichter heeft namelijk een dubbele taak. Hij verzorgt het jachtveld van een jachthouder en is tevens buitengewoon opsporingsambtenaar.'

Wat zegt de wetgever in artikel 1.1 lid 1 van de wet over de jachtopzichter? Het is 'degene die zorg draagt voor de bescherming van de jachtbelangen van een jachthouder en tevens als buitengewoon opsporingsambtenaar is belast met de opsporing van de bij of krachtens deze wet strafbaar gestelde feiten en van de overige in de akte of aanwijzing als bedoeld in artikel 142, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering aangeduide strafbare feiten.'

Mooi geformuleerd: 'zorg draagt voor de bescherming van de jachtbelangen van een jachthouder.' Daarvoor is hij of zij buitengewoon opsporingsambtenaar. Dat gaat dus duidelijk verder dan met een schriftelijke toestemming van de jachthouder in zijn veld jagen. Dan maken we slechts gebruik van de jachtrechten van de jachthouder. De jachtopzichter heeft daarbij ook de taak om de jachtbelangen van de jachthouder te beschermen!

Wat betekent dat concreet? Wel, eenvoudig, hij houdt toezicht in het veld of er niet gestroopt wordt. Wanneer hij dat ontdekt, treedt hij op. Althans dat is wat de wetgever hem als taak toebedeelt want daarvoor is hij buitengewoon opsporingsambtenaar. Dus wanneer u tijdens de controle in het veld te horen krijgt 'ik ben hier jachtopzichter', weet u dat u ook even kunt vragen naar het legitimatiebewijs van de boa. De schriftelijke akte van zijn of haar aanstelling als buitengewoon opsporingsambtenaar zal de boa in het veld niet bij zich dragen ...

(foto 3 en 4)

We hopen de volgende keer stil te staan bij de regels die de wetgever heeft opgenomen in het Besluit natuurbescherming (Titel 3.2), want de 'toestemmingshouders' van de jachthouder moet wel weten waar hij of zij zich aan moet houden.

Met dank aan Ger van Hout en Henk de Man

Foto 4 - De jachtopzichter houdt toezicht in het veld of er niet gestroopt wordt. – foto Koos Kasemir

Tekst Bas van Berkum
Foto KNVvN

Stroperij wetenschappelijk aanpakken

Op uitnodiging van het Nederlands Studiecentrum Criminaliteit en Rechtshandhaving (NSCR) – het Cluster Wildlife Crime – zijn onze voorzitter Rolf Overdiep en Bas van Berkum van het Juniorenkabinet afgereisd naar de Vrije Universiteit van Amsterdam. Doel was kennis te maken en te onderzoeken wat beide organisaties voor elkaar kunnen betekenen. Het Cluster Wildlife Crime (CWC) heeft veel internationale expertise en juist daarom wordt onderzocht hoe gezamenlijk toezicht en handhaving in het Nederlandse buitengebied kunnen worden versterkt.

Cluster Wildlife Crime

Het CWC richt zich op onderwerpen met betrekking tot stroperij en anti-stroperijpatrouilles, de kenmerken van daders, hoe dadernetwerken zijn georganiseerd en de betekenis van vervolging voor het voorkomen van toekomstige misdrijven. Het CWC heeft een groot aantal nationale en internationale samenwerkingsverbanden en mooie resultaten geboekt in onder andere Zuid-Afrika, Oeganda en Azië.

Werkwijzen en verantwoordelijkheden

Overdiep en Van Berkum hebben inzicht gegeven over welke illegale activiteiten en vormen van stroperij er in de buitengebieden van Nederland plaatsvinden. De onderzoekers van het CWC is uitgelegd welke verschillende partijen zich bezighouden met toezicht en handhaving in het buitengebied en wat hun verschillende werkwijzen en verantwoordelijkheden zijn.

Registratie

Het CWC is uitgelegd wat volgens de KNVvN op dit moment de knelpunten zijn die een efficiënte aanpak van stroperij of andere misstanden in het buitengebied verhinderen. Voorbeelden daarvan zijn versnippering van informatie binnen een organisatie of het niet eenduidig registreren van meldingen of waarnemingen.

Samenwerking

Samen met het CWC gaat de KNVvN kijken naar mogelijkheden om een onderzoek uit te voeren naar de huidige aanpak en werkwijze, in een natuurgebied in Nederland. Vervolgens zal gekeken worden welke verbeterpunten er doorgevoerd kunnen worden als het gaat om bijvoorbeeld informatie delen en het beoordelen welke informatie van belang is om een profiel om te bouwen van de illegale activiteiten in het gebied. Zodat er een goed inzicht en overzicht is en organisaties precies weten wie waar, en wat ingezet moet worden om effectief de problemen in het buitengebied op een gezamenlijk wijze op te pakken. Want de ervaring leert dat een goede en gestructureerde samenwerking tussen de groene boa's en de politie leidt tot succesvolle resultaten.

Vervolgafspraken

Het bezoek werd van beide kanten als zeer positief ervaren. Het CWC en de KNVvN kunnen zeker in samenwerkingsverband wat gaan betekenen voor de aanpak van de stroperij en andere misstanden in het buitengebied. Het zal ook zeker niet bij dit ene gesprek blijven, er is namelijk al een nieuwe afspraak gemaakt waarbij onderzoekers van het CWC mee het veld in gaan.

Van links naar rechts: Rolf Overdiep, Bas van Berkum, Andrew Lemieux, Jacob van der Ploeg, Lindsey Ravenhorst, Rozemarijn Weijman

Tekst Ruben Korporaal

Staande houden en vaststellen identiteit

Vrijwel dagelijks spreken wij mensen aan, de ene keer zomaar voor een informatief praatje, de andere keer om mensen te informeren of te corrigeren. Op het moment dat wij zien dat bezoekers van onze gebieden dingen doen die niet mogen, volgt meestal een ander soort gesprek. Namelijk het corrigerende gesprek en een waarschuwing – al dan niet ‘officieel’, of het bekeuringsgesprek.

Tijdens dat gesprek moeten we op de juiste manier omgaan met die bezoeker en zorgvuldig gebruik maken van onze bevoegdheden, zodat ‘ons werk’ niet voor niks is geweest, en de bekeuring succesvol doorgang vindt in de systemen van het Centraal Justitieel Incasso Bureau.

Om dit artikel overzichtelijk te houden zijn de zogenaamde ‘Mulder gedragingen’ buiten beschouwing gelaten.

Zodra wij zien dat een bezoeker iets doet wat niet mag of niet gewenst is, is deze persoon op grond van artikel 27 lid 1 Wetboek van Strafvordering aan te merken als verdachte.

Artikel 27 lid 1 Sv

Als verdachte wordt vóórdat de vervolging is aangevangen, aangemerkt degene te wiens aanzien uit feiten of omstandigheden een redelijk vermoeden van schuld aan een strafbaar feit voortvloeit.

De persoon die op dat moment aangemerkt wordt als verdachte, heeft een aantal rechten en plichten. Het gedogen van de staande houding is er daar één van

Artikel 52 Sv

Iedere opsporingsambtenaar is bevoegd de identiteit van de verdachte vast te stellen op de wijze, bedoeld in art 27a eerste lid eerste volzin [Het vragen naar zijn naam, voornamen, geboorteplaats en geboortedatum, het adres waarop hij in de basisadministratie personen staat ingeschreven en het adres van zijn feitelijke verblijfplaats. RK], en hem daartoe staande te houden

Staande houden is niets meer en niets minder dan het kort ter plaatse ophouden ter vaststelling van de identiteit van de verdachte. Op het moment dat we de verdachte aanspreken, ons kenbaar maken en hem aanspreken op zijn gedrag, zal hij dat moeten gedogen. Loopt hij weg, dan mogen we bijvoorbeeld voor hem stappen om dit weglopen te voorkomen. We kunnen dit stilstaan niet bevelen of vorderen, want deze bevoegdheid wordt niet genoemd in artikel 52 Wetboek van Strafvordering.

Als de staande gehouden persoon weigert om zijn naam op te geven of niet wil stil blijven staan, dan mogen we deze persoon vastpakken om zo toch de staande houding mogelijk te maken. Zodra deze zich lostrekt kan dit de overtreding opleveren (op heterdaad) van artikel 184 Wetboek van Strafrecht, de zogenaamde ‘wederspanningheid’ en kan de verdachte worden aangehouden.

Vaststellen van de identiteit van de verdachte

Nadat we de verdachte naar zijn identificerende persoonsgegevens hebben gevraagd moeten we deze controleren. Deze controle komt voort uit de tweede volzin uit artikel 27a Sv.

Artikel 27a lid 1 Sv, tweede volzin

Het vaststellen van zijn identiteit omvat tevens een onderzoek van een identiteitsbewijs als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht.

De in **artikel 1 lid 1 Wet op de identificatieplicht** genoemde identiteitsbewijzen zijn:

- Een reisdocument als bedoeld in artikel 2 eerste lid onder a, b, c, d, e en g een buitenlands, diplomatiek of dienst paspoort of een identiteitskaart;
- Een vreemdelingen identiteitsbewijs (het zogenaamde W-document);
- Een nationaal rijbewijs of rijbewijs uit andere EU-lidstaat;
- Een door de minister aan te wijzen overige verblijfsdocumenten.

Het controleren of de juiste persoonsgegevens zijn opgegeven, is cruciaal om tot vervolging van de juiste verdachte te komen.

Allereerst moet de verdachte gevorderd worden inzage te geven. Geef in het PV aan om welk document het gaat en neem gegevens zorgvuldig over, zeker het documentnummer. Als de verdachte geen geldig ID-bewijs bij zich heeft, kan worden gevraagd dit te laten brengen door iemand anders. Of het kan – als daar gelegenheid voor is – samen met de opsporingsambtenaar thuis worden opgehaald. Ruimte voor het gastheerschap is hier mogelijk, maar overdrijf het niet. De verdachte moet immers zijn best doen om aan jou zijn identiteit kenbaar te maken niet andersom.

Aanhouden?

Als dat niet mogelijk is, kan de verdachte in principe worden aangehouden voor overtreding van (onder meer) artikel 447e van het Wetboek van Strafrecht en ter vaststelling van de identiteit. Dat is ter beoordeling van de verbalisant. Voor de boa-organisaties betekent dat automatisch een overdracht van de verdachte aan de politie. Als de verdachte geen ID-bewijs kan overleggen, dan kan een proces-verbaal worden

uitgeschreven (feitcode D517) voor het niet voldoen aan de verplichting, en nadat dit is gevorderd, een ID-bewijs ter inzage aan te bieden (identificatieplicht) volgens artikel 447e van het Wetboek van Strafrecht. In geval van een lichte overtreding is een aanhouding ter vaststelling van de identiteit echter vaak (te) ingrijpend.

Geen ID beschikbaar

Alleen als een identiteitsbewijs op geen enkele redelijke manier beschikbaar is, kunnen alternatieve manieren worden gezocht om de identiteit vast te stellen. Hierbij is – op zichzelf staand – in ieder geval **nóóit** voldoende:

- Een kopie van een identiteitsbewijs;
- Geraadpleegde documenten of pasjes zonder foto;
- Een systeemcheck waarbij in het systeem geen foto voorhanden is;
- Een enkele GBA-bevraging; gebeurt nog te vaak, en gaat daardoor het PV niet door;
- PV van vermissing van bijvoorbeeld paspoort, ID-kaart of rijbewijs;
- Andere creatieve wijzen van onderbouwing van zekerheid rondom de identiteit.

Overigens kunnen deze middelen uiteraard wél bijdragen aan de identiteitsvaststelling, maar zijn dus op zichzelf altijd onvoldoende. Leg je bevindingen zo volledig mogelijk vast. Het spreekt voor zich dat het vaststellen van de identiteit zonder inzage in een wettig ID-bewijs, erg lastig is. Als de identiteit wordt vastgesteld zonder een wettig ID-bewijs te hebben kunnen inzien, dan moet dus op meerdere wijzen worden onderbouwd hoe de verbalisant zich van die identiteit heeft vergewist. Inzet van strafrecht kan uiteraard alleen maar dan, wanneer er 100% zekerheid bestaat wie de verdachte is die je voor je hebt.

Tip: Wordt een systeem geraadpleegd, bijvoorbeeld Bleuspot of een ander politiesysteem, geef aan uit welk systeem de gegevens afkomstig zijn én wat je in het systeem hebt waargenomen. Stond er in dat systeem een foto? Vermeld dan dat de persoon op die foto (als dat zo is), dezelfde is als de staande gehouden verdachte. Als een foto is geraadpleegd in een (politie)systeem, meld dan ook onder welk nummer die foto staat geregistreerd.

Voorbeeld opmerking van verbalisant voor op de combi-bon

Met behulp van de Hoofdagent van politie ... (naam)... met dienstnummer ... (xx)... is in het systeem MEOS de identiteit van de verdachte vastgesteld. Ik zag in dit systeem een rijbewijsfoto van een persoon die identiek leek op de persoon die ik, verbalisant, als verdachte had staande gehouden. Ik las dat de door verdachte opgegeven personalia conform waren aan die in het systeem. Ik zag dat deze persoon met een rijbewijsfoto geregistreerd stond in MEOS met registratienummer ... (xx)... Hoofdagent van politie ... (naam)... verklaarde tevens 'ja, dit is de verdachte', hij is mij ambtshalve bekend.

Bronnen:

- Zakboek *Strafrecht en strafvordering voor de opsporingsambtenaar*;
- *Nieuwsbrief CVOM (Parket Centrale Verwerking Openbaar Ministerie)*;
- *Mailwisseling met de heer R. Broekman, Beleidsadviseur Kwaliteit Parket CVOM.*

→ **Herziene flyer Tekenencefalitis**

Teken-encefalitis is een hersen(vlies)ontsteking die veroorzaakt wordt door het tekenencefalitis-virus. Besmette teken dragen het TBE-virus over van dier naar dier en soms naar de mens. De flyer tekenencefalitis is aangepast. Er is onder andere aandacht voor vaccinatie tegen dit virus. Om de flyer te downloaden: ga naar vbne.nl en zoek op 'tekenencefalitis'

Bron: website VBNE

→ **Vergoeding voor opleidingskosten groene boa's structureel**

De ministeries van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) en Justitie en Veiligheid (J&V) subsidiëren jaarlijks een deel van de opleidingskosten van groene boa's in dienst van private werkgevers. Denk daarbij aan particuliere boseigenaren, provinciale Landschappen, Natuurmonumenten, maar ook sportvisserij-organisaties. Tot nu toe was deze bijdrage in ieder geval geregeld tot en met 2020, maar de minister van L&V heeft op 12 september aan de Tweede Kamer gemeld dat de boa-opleidingsbijdrage structureel is. Dat wil zeggen dat deze ook in de jaren na 2020 beschikbaar is.

→ **Gedeputeerde Staten Limburg geven opnieuw meer bevoegdheden aan jagers voor beheer wilde zwijnen**

Opnieuw geeft de provincie Limburg jagers meer bevoegdheden voor het bejagen van wilde zwijnen in de nulstandgebieden. Dit volgt op de inventarisatie van Jagersvereniging van alle Limburgse wildbeheereenheden in 2018 en 2019. In die periode zijn de wildbeheereenheden geïnterviewd over hun klachten, problemen en wensen met betrekking tot de uitvoering van het faunabeheer in Limburg. Daarbij lag de focus op het terugbrengen van de populatie wilde zwijnen in de nulstandgebieden. Tot de nieuwe bevoegdheden horen onder meer het gebruik van Brenneke-patronen en van een kleiner kaliber kogelgeweer.

Na de inventarisatieronde in het project 'Continuïteit faunabeheer' in 2018 en 2019 werd de informatie uit de 37 interviews met WBE's samengevat in een advies met twaalf verbeterpunten. Dit advies werd besproken met de toenmalige gedeputeerde Hubert Mackus. Een groot deel van deze adviezen werden na een toelichting gelijk omgezet in beleid. Onlangs hebben Gedeputeerde Staten opnieuw enkele belangrijke resterende wensen van de WBE's gehonoreerd en omgezet naar een aangepaste ontheffing. Met deze ontheffing krijgen jagers de bevoegdheid voor de volgende extra mogelijkheden;

- Gebruik Brenneke-patroon in gladloopgeweren kalibers 12 tot 24 voor het schieten van wilde zwijnen tot een maximale afstand van 40 meter
- Gebruik kleiner kaliber kogelgeweer van tenminste .22 of 5.58 millimeter met een trefenergie van minimaal 980 joule op een afstand van 100 meter voor het doden van wilde zwijnen tot een lichaamsgewicht van maximaal 35 kilo
- Gebruik van de ontheffing op alle dagen van het jaar
- Gebruik commercieel verkrijgbare varkensbrok als lokvoer
- Gebruik geluiddemper mits ook toestemming van de Minister van Justitie

Ontheffing via wildbeheereenheid

Aan de ontheffing zijn nadere voorwaarden en beperkingen verbonden. De tekst van de originele ontheffing is daarom geldend. Aan dit artikel kunnen dus geen rechten worden ontleend. Jagers die gebruik willen maken van deze extra mogelijkheden kunnen deze ontheffingen aanvragen bij hun wildbeheereenheid.

Met deze uitbreiding van bevoegdheden geven Gedeputeerde Staten van Limburg gehoor aan een breed gedragen wens van de uitvoerders van het nulstandbeleid in Limburg. Deze uitbreiding zal bijdragen aan een nog effectievere uitvoering van het nulstandbeleid wild zwijn in Limburg buiten de reguliere leefgebieden Meinweg en Meerlebroek.

Bron: website KNJV

→ Afval van geschoten vrij wild

U heeft wild gekocht van een jager, zoals een wild zwijn of een fazant. Na de slacht blijft er afval over, zoals de huid, de kop en de ingewanden. Waar laat u dit dan? Bent u een particulier of een horecabedrijf?

Als u een particulier bent of een horecabedrijf hebt, dan mag u het afval afvoeren via:

- Het huisvuil;
- De kadaverbak van het afvalverwerkingsbedrijf van uw gemeente;
- Een geregistreerde preparateur.

U mag het afval niet begraven, ergens storten of door de riolering spoelen. Afval van wild terugbrengen naar de natuur is niet toegestaan.

Bent u een poelier of een wildbewerkingsinrichting?

Als u een poelier of een wildbewerkingsinrichting bent, dan moet u het afval afvoeren via een erkend bedrijf, zoals een destructiebedrijf of een petfoodbedrijf. U kunt het ook naar een geregistreerde preparateur brengen.

Bent u een preparateur?

Als u een preparateur bent dan mag u het afval verwerken, bijvoorbeeld door er jachttrofeën van te maken. U valt dan onder de EU-regels. Dat betekent dat u een registratie moet aanvragen bij de NVWA.

Definities en wetgeving

Afval van geschoten vrij grof en vrij klein wild wordt beschouwd als dierlijk bijproduct waar EU-wetgeving op van toepassing is.

Vrij grof wild zijn bijvoorbeeld herten, wilde zwijnen of reeën. Onder vrij klein wild vallen bijvoorbeeld konijnen, fazanten en eenden.

Op wild dat is geschoten en in het veld achterblijft zijn geen EU-regels van toepassing zolang er geen verdenkingen zijn van een op mens of dier overdraagbare ziekte als bijvoorbeeld vogelgriep of varkenspest. Heeft u het vermoeden dat het dier wel ziek was? Dan moet het materiaal worden afgevoerd naar het verwerkingsbedrijf Rendac. Dit kan bijvoorbeeld via de gemeentewerf.

Bron: website NVWA

Tekst Laura van Dorland-Kievit
Foto's Staatsbosbeheer

Politieagent met een groen milieuhart

Wim van der Wal, 29 jaar jong, is als milieuagent werkzaam bij de politie, Eenheid Rotterdam. In eerste instantie wilde hij als kleine jongen geen politieagent worden, maar nu ziet hij met name in het milieu een enorme uitdaging bij de politie. Een uitdaging waar hij veel plezier in heeft en iedere dag weer van leert.

een 'gewone' politieagent met een taakaccent

Van der Wal werkt sinds 2010 bij de politie en is inmiddels sinds een aantal jaren als milieuagent actief. Milieu is complexe materie en daardoor erg interessant, vertelt Van der Wal. Binnenkort hoopt hij de volledige opleiding tot milieuagent af te ronden.

Van de website van de politie: De milieuagent is een 'gewone' politieagent met een taakaccent, oftewel extra specialisatie: milieu. Hij/zij is de spin in het web als het gaat om alle milieugerelateerde zaken die binnen zijn/haar district plaatsvinden. En is daarmee hét aanspreekpunt voor zowel collega's op straat en bij de opsporing, als externe partners. Kleinere milieuovertredingen handelt de milieuagent zelf af. Hierbij wordt het basisteam ondersteund door het team milieu van de thematische opsporing. Team milieu doet de grotere onderzoeken, maar die starten vaak wel bij signalen (uit het netwerk) van milieuagenten.

Formeel mag hij twee dagen in een periode aan milieu besteden, de rest van de uren zit hij op de welbekende bus. Van der Wal: 'Veel te weinig voor al het werk wat er op dit vlak ligt.' Als er ruimte is, krijgt hij die gelukkig ook en zo kan hij meer uren aan milieu besteden. En niet alleen aan milieu want ook het taakaccenthouderschap dierenwelzijn behoort tot zijn takenpakket. 'Een mooie en effectieve combinatie,' aldus Van der Wal. 'Milieu is met heel veel zaken verweven en zo kun je vaak twee vliegen in een klap slaan. Ook in het reguliere politiewerk.'

Bij de politie is de aandacht voor het groene vakgebied onderbelicht. Inzet op het onderwerp is vaak minimaal. Om zijn kennis te vergroten solliciteerde Van der Wal op een vacature als boa bij Staatsbosbeheer. Hij ging aan de slag, in eerste instantie in de gebieden van Staatsbosbeheer gelegen in de Hoeksche Waard en op Goeree-Overflakkee. Na een tijdje werd zijn werkgebied de Dordtse en Brabantse Biesbosch.

Van de website van Staatsbosbeheer: De Biesbosch is een avontuurlijk doolhof van rivieren, met eilandjes met wilgenbossen en grillige kreken met glashelder water. Je kunt er wandelen en langs de randen van het gebied ook fietsen, maar de natte, ruige natuur van dit moeras laat zich het best beleven vanaf het water, in een klein bootje of kano. Geruisloos peddelend door de smalste kreken, bukkend onder lage takken door, beleef je de natuur vanaf de waterspiegel. IJsvogels schieten voorbij, een kiekendief jaagt tussen het riet en misschien laat zelfs de visarend of een bever zich zien. In de Biesbosch ben je één met de natuur. Bijzonder aan de Biesbosch: het is een van de weinige zoetwatergetijdengebieden van Europa. Je kunt er dus eb en vloed meemaken.

Van der Wal kende de organisatie Staatsbosbeheer en de daarbij werkende actieve boa's al van assistentieverzoeken, controles en de gezamenlijke acties waaraan hij vanuit de politie deelnam. De zogenaamde milieukeek bijvoorbeeld: een week lang geplande gezamenlijke diensten op het onderwerp milieu.

Hij vertelt dat zijn blik is verbreed sinds hij, naast zijn milieu- en dierenwerk bij de politie, ook groene boa bij Staatsbosbeheer is. Met name als het gaat om gebieds- en soortenkennis. Hij is op een andere manier om zich heen gaan kijken als hij op pad is, ook als hij in politie-uniform is.

Hij ziet zijn groene boa-schap als een meerwaarde in combinatie met zijn functies binnen de politie. Zijn netwerk is verbreed en in zijn functie als politieambtenaar is hij anders naar de boa gaan kijken. Van der Wal heeft meer respect voor ze gekregen. Dat gaat over de kennis die ze hebben over de flora en fauna en de onontbeerlijke gebiedskennis. Daarnaast staan ze er veelal alleen voor in moeilijk bereikbare gebieden.

Op de vraag hoe hij het werk van groene boa als politiemann ervaart, vertelt Van der Wal:

'Als groene boa heb je een prachtig leven, midden in de natuur. Je bent gebonden aan je gebied maar in de uitvoering van het werk flexibeler dan bij de politie.' De agressie die hij tegenover boa's zag, viel hem mee. Mede door de uitrusting en het moeilijk bereikbare gebied waar de boa zich bevindt, wordt de wijze van optreden aangepast. Dit is zeker een meewegende factor. De groene boa is bij Staatsbosbeheer uitgerust met handboeien, (uitschuifbare) wapenstok en pepperspray.

Op de vraag wat er beter zou kunnen als het gaat om het werk van de groene boa, gaf hij aan het gebruik van de portofoon. De boa's hebben C2000, maar zitten op een ander kanaal dan de politie. Dit houdt in dat de politiemeldkamer wel meeluistert, maar geen idee heeft waar de boa zit. Acties die boa's uitvoeren worden vaak niet gemeld aan de meldkamer. Het gebruik van C2000 zou dus effectiever ingezet kunnen worden. Een betere uitleg aan de boa is hierbij noodzakelijk.

Van der Wal geeft aan dat zijn werk bij Staatsbosbeheer als boa ook van meerwaarde is gebleken voor zijn collega-boa's. Met name als het gaat om de inzet van bevoegdheden. Voor de reguliere politieagent dagelijkse kost en voor de boa, met het gastheerschap als belangrijke taak, vaak wat minder gewoon. Door zijn kennis van zaken op het gebied van bevoegdheden en hoe het bij politie en justitie eraan toe gaat, zijn een aantal zaken anders opgepakt en overgedragen.

Van der Wal was nog maar net als groene boa aan de slag toen hij met een collega op een plek kwam waar overlastgevende jeugd zat. Ze vorderden van een knaap zijn ID-gegevens, waarna hij er vandoor ging. Het werd een achtervolging. De bestuurder van de personenauto overtrad diverse verkeersregels. Van der Wal: 'Het spookt dan door je hoofd, welke bevoegdheden als boa heb ik in deze? Hoe vlieg ik dit nu aan? Kan ik nu als politieambtenaar gaan optreden?' Uiteindelijk kreeg de verdachte van de boa's een prent op basis van de Wet op de identificatieplicht en voor het negeren van een stopteken. Daarna werd hij overgedragen aan de politie voor andere feiten die nog open stonden.

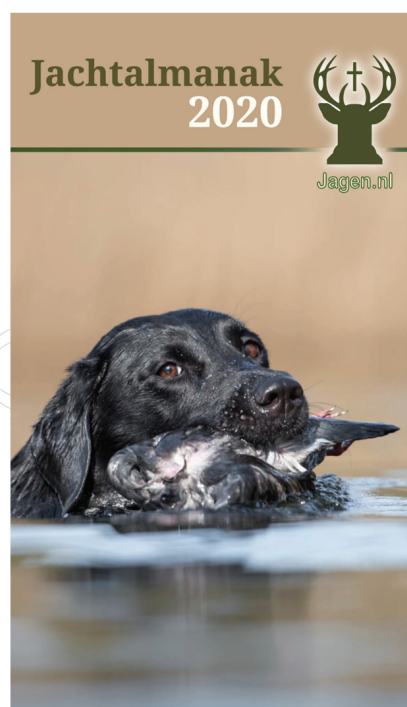
Nog niet zo heel lang geleden kregen ze een tip van een wijkagent dat er in de Biesbosch aan een boot in een haven een fuik zou hangen. De tip werd gecontroleerd en bij de fuik werd gepost, in samenwerking met andere actieve boa's in de Biesbosch. Uiteindelijk bleken er 12 fuiken aanwezig te zijn. Van der Wal kent het klappen van de zweep in deze en er werd doorgepakt. Er volgde een onderzoek bij de woning van de verdachte en daar werden naast meer fuiken, ook twee rookovens en 25 kilo paling in de vriezer aangetroffen. In totaal werden 25 fuiken in beslag genomen. Al met al een leuk resultaat!

Van der Wal zegt zeker geen spijt te hebben gehad om als groene boa aan de slag te gaan. Hij heeft er veel van opgestoken, het heeft hem veranderd in zijn werk maar ook als mens.

Jagen.nl presenteert

Jagersagenda & Jachtalmanak 2020

Ook leuk om cadeau te geven!

Verkrijgbaar via de betere jachtspecialzaak
of via www.jagen.nl/jagersagenda